

บทที่ 5

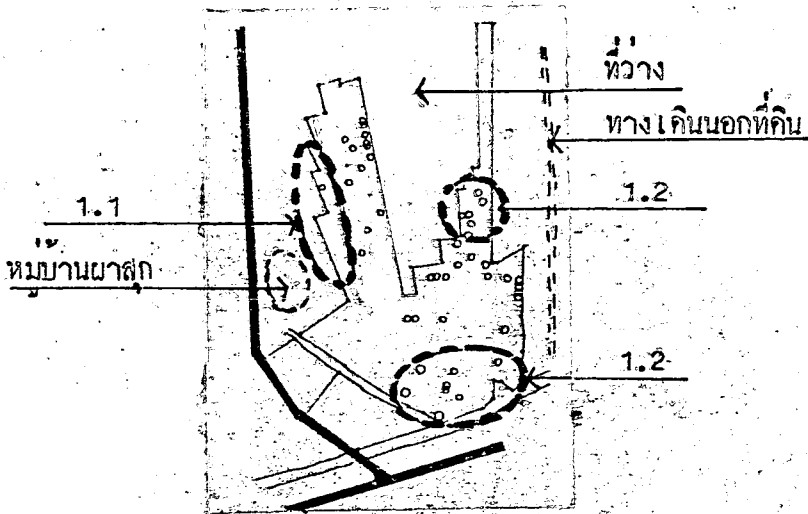
สรุป - เสนอแนะ

เป็นที่น่าสังเกตว่า ลักษณะการเกิดโจรกรรมในถนนชนิดต่าง ๆ ถ้าพิจารณาเฉพาะลักษณะถนนที่เป็นตัวแปรหลัก คือ ซอยตัน ซอยทะลุ ถนนประธาน ถนนรองประธาน จะเห็นว่าสถิติรวมที่ได้จากการศึกษากลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม จาก 2 หมู่บ้าน คือ หมู่บ้านเสรี และ เมืองทอง นั้น มิได้เป็นไปตามสมมุติฐานที่ได้ตั้งขึ้นไว้ แต่ก็มีได้สถิติที่แตกต่างกันมากนัก (ตามตารางกราฟที่ 1) ซึ่งเมื่อพิจารณาเฉพาะแต่ละกลุ่ม จะเห็นว่า ในบางกลุ่มก็มีผลการวิเคราะห์ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน และบางกลุ่มก็ไม่เป็นตามสมมุติฐาน ผลจะอธิบายได้จากหลักการที่ได้ทำการศึกษามา ก็คือ เนื่องจากการเกิดโจรกรรมนั้น มิได้ขึ้นกับสภาพแวดล้อมกายภาพของถนนเท่านั้น หากแต่ยังมีปัจจัยอื่น ๆ อีกหลายประการ ดังที่กล่าวมาแล้ว ทั้งปัจจัยทางกายภาพอื่น ๆ สังคม การบริหารชุมชน ฯลฯ กรณีที่ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่เราได้ตั้งไว้ ก็เนื่องมาจากปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้อยู่ในสภาวะซึ่งมีอิทธิพลสูงกว่าอิทธิพลของลักษณะกายภาพของถนน ซึ่งจะได้ทำการยกตัวอย่างกลุ่มบ้านในถนนชนิดต่าง ๆ มาพิจารณาลักษณะการเกิดโจรกรรมที่เกิดขึ้นในกลุ่มบ้านเหล่านั้น โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างแต่ละลักษณะของถนนเป็น 3 กลุ่ม คือ

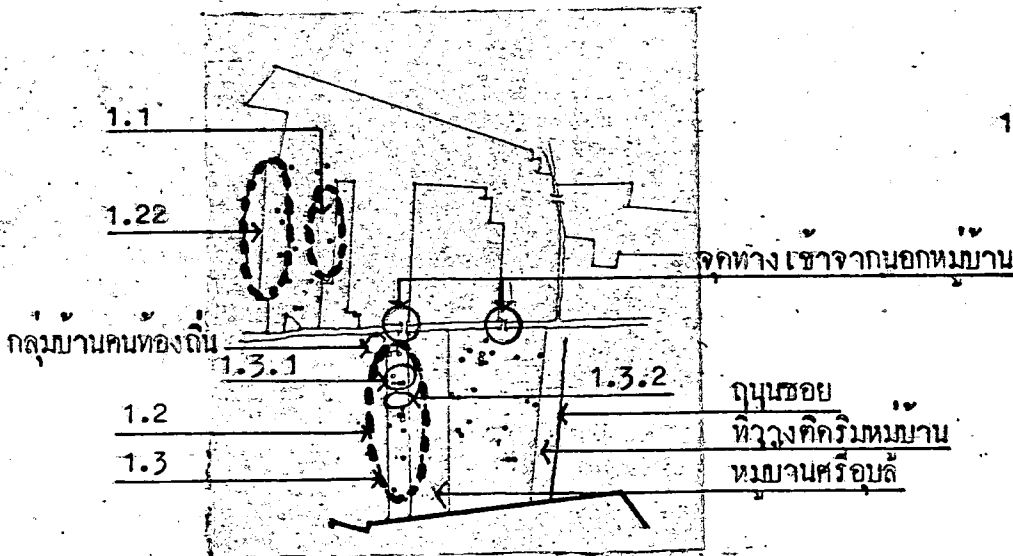
1. กลุ่มที่เป็นไปตามสมมุติฐาน
2. กลุ่มที่ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน
3. กลุ่มที่เกิดโจรกรรมมากเปรียบเทียบลักษณะทางกายภาพกับกลุ่มที่ไม่เกิดเลย

1. กลุ่มซอยตัน

- 1.1 กลุ่มซอยตันที่เป็นไปตามสมมุติฐาน
- 1.2 กลุ่มซอยตันที่ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน
- 1.3 กลุ่มซอยตันที่เกิดโจรกรรมมาก
 - 1.3.1 กลุ่มซอยตันในกลุ่ม 1.3 ที่เกิดโจรกรรมมากที่สุด
 - 1.3.2 กลุ่มซอยตันในกลุ่ม 1.3 ที่ไม่เกิดโจรกรรมเลย

หมอนานเมืองทอง

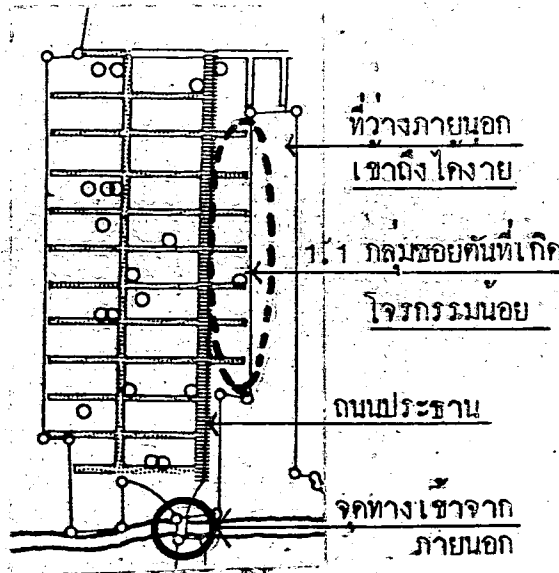
หมอนานเสวี 1 - 2

- 1.1 กลุ่มชอยตันที่มีการเกิดโจรกรรม
เป็นไปตามสมมุติฐาน
- 1.2 กลุ่มชอยตันที่มีการเกิดโจรกรรม
ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน
- 1.3 กลุ่มชอยตันที่เกิดโจรกรรมมาก
 - 1.3.1 กลุ่มบ้านในชอยตัน
กลุ่มที่เกิดโจรกรรม
มากที่สุด
 - 1.3.2 กลุ่มบ้านในชอยตัน
กลุ่มที่ไม่เกิดโจรกรรม
เลย

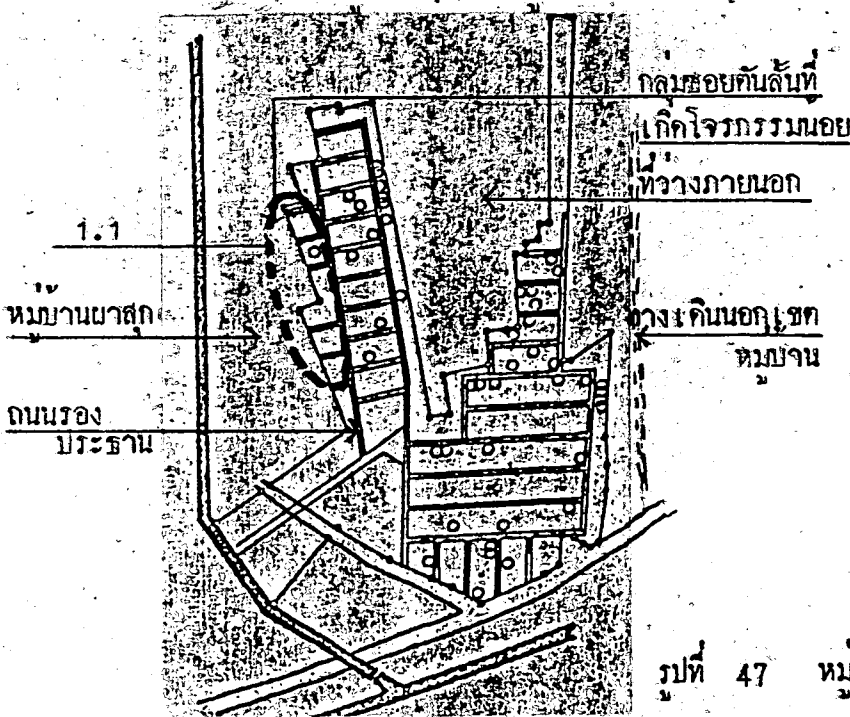
1.1 กลุ่มชอยตันที่มีลักษณะการเกิดโจรกรรมเป็นไปตามสมมติฐาน

จากรูปประกอบที่ 46 จะเห็นได้ว่า มีกลุ่มชอยตันที่เป็นไปตามสมมติฐานอยู่

2 กลุ่ม คือ กลุ่มชอยตันทางทิศตะวันตกในหมู่บ้านเสรี 2 และกลุ่มชอยตันทางทิศตะวันออกของหมู่บ้านเมืองทอง

รูปที่ 46 หมู่บ้านเสรี 2

จากรูปที่ 46 และ 47

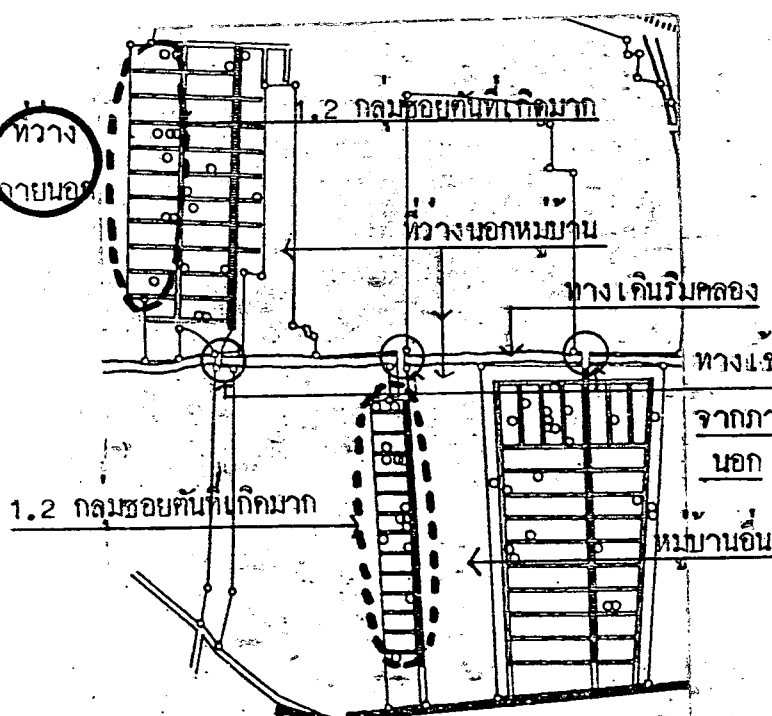
แสดงให้เห็นว่ากลุ่มชอยตันในหมู่บ้านเสรีที่มีลักษณะการเกิดโจรกรรมเป็นไปตามสมมติฐาน มีลักษณะกายภาพบางประการ คล้ายคลึงกับกลุ่มชอยตันในหมู่บ้านเมืองทอง ที่มีโจรกรรมเกิดน้อย คือ มีลักษณะเป็นชอยตันสั้น เหมือน ๆ กัน และจำนวนบ้านในกลุ่มมีน้อย แม้ว่าจะมีแตกต่างประการอื่น ๆ เช่น กลุ่มชอยตันในหมู่บ้านเสรี ไปเชื่อมกับถนนประธาน ซึ่งมีคนชานมาก แต่กลุ่มในหมู่บ้านเมืองทอง ไปเชื่อมกับถนนรองประธาน ซึ่งมีคนชานไปน้อยกว่า

สำหรับข้อบกพร่องทางกายภาพประการอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน คือ บริเวณสี่ชอยติดกันพื้นที่วางภายนอกหมู่บ้าน ซึ่งสามารถเข้าถึงได้ง่าย แต่ทั้ง 2 กลุ่มก็มีสถิติการเกิดต่ำมาก แสดงว่าลักษณะกายภาพของชอยตันสั้น และมีจำนวนบ้านในกลุ่มน้อย ๆ มีอิทธิพลสูงกว่าข้อบกพร่องทางอื่น ๆ จนทำให้โอกาสในการเกิดโจรกรรมมีน้อย

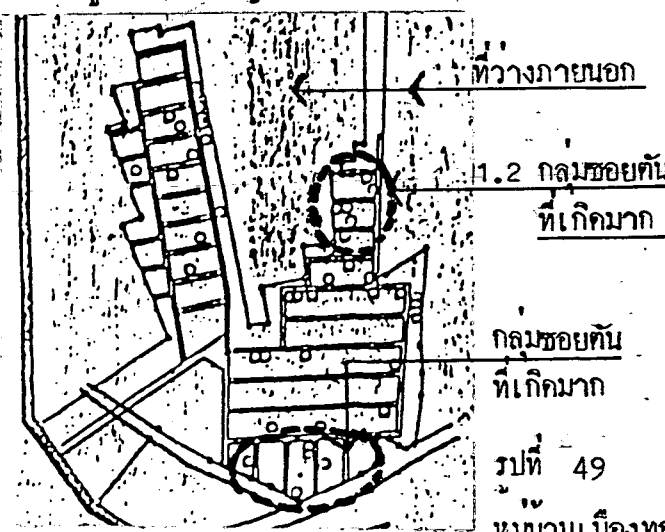
รูปที่ 47 หมู่บ้านเมืองทอง

1.2 กลุ่มชอยตันที่มีลักษณะการเกิดโจรกรรมไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน

จากรูปประกอบที่ 45 จะเห็นกลุ่มชอยตันที่มีลักษณะการเกิดโจรกรรมไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน คือ กลุ่มชอยตันทางทิศตะวันออกของหมู่บ้านเสรี 1 และกลุ่มชอยตันทางทิศตะวันออกของหมู่บ้านเสรี 2 ตลอดจน กลุ่มชอยตันทางทิศเหนือ และตะวันตกของหมู่บ้านเมืองทอง

รูปที่ 48 หมู่บ้านเสรี 1, เสรี 2

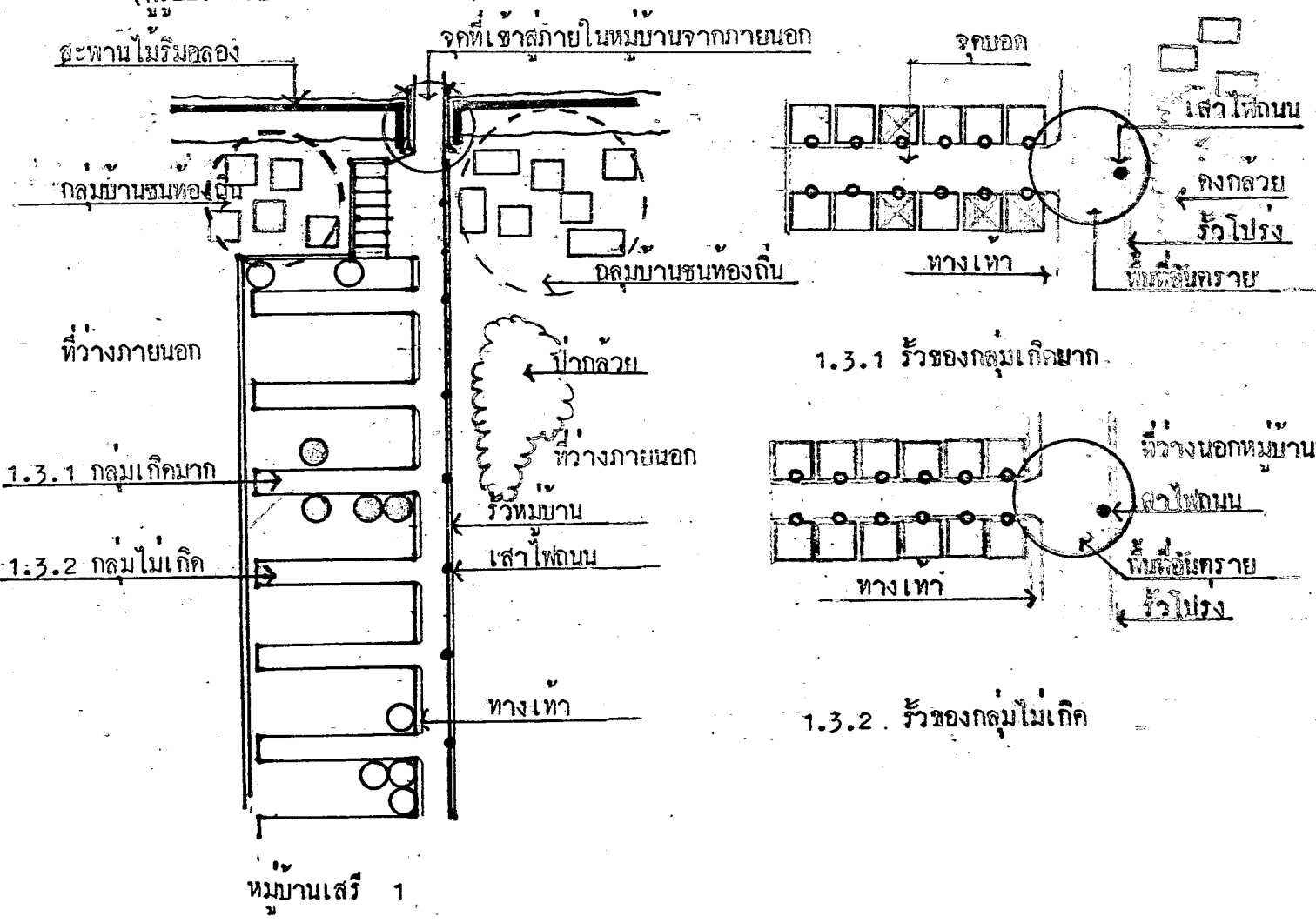
จากรูปที่ 48 และ 49 จะเห็นได้ว่า ทั้ง 4 กลุ่มนั้น แยกต่างหากประการที่เห็นได้ชัด คือ ชอยตันในหมู่บ้านเสรี 1 กับ ชอยตันในทางทิศตะวันตกของเมืองทอง มีลักษณะการเชื่อมต่อกับถนนรองประธาน ซึ่ง "บด" คือ ปราศจากทางขวามือถนน และยังเข้าถึงจากภายนอกได้สะดวกทั้งคู่คล้ายกัน ซึ่งต่างกับชอยตันในหมู่บ้านเสรี 2 (ตะวันออก) กับชอยตันทางทิศเหนือของเมืองทอง ซึ่งไปเชื่อมกับถนนรองประธาน ซึ่งมีบ้านอยู่ทั้ง 2 ข้างถนน แม้จะไม่ได้หันหน้าเข้าถนนทั้ง 2 ข้างก็ตาม แต่ก็ยังดีกว่าถนนซึ่งปราศจากทางขวาเสียเลย ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงพอสังเกตได้ว่า กลุ่มชอยตันในเสรี 1 และเมืองทองด้านตะวันตก มีสถิติการเกิดก่อนข้างจะสูงกว่าอีก 2 กลุ่ม

แต่ทั้ง 4 กลุ่มนี้ ก็มีสถิติการเกิดซึ่งสูงพอสมควร เมื่อเทียบกับชอยตันอื่นในข้อ 1.1 นอกจากนั้นก็เป็นที่น่าสังเกตว่า ชอยตันทั้ง 4 กลุ่มนี้ มีลักษณะทางกายภาพของความยาวชอยและจำนวนบ้าน ซึ่งคล้ายคลึงกัน แยกต่างหากก็เพียงแค่ไฟถนน เพราะชอยตันของหมู่บ้านเสรีทั้ง 2 กลุ่มไม่มี แต่ในเมืองทองมีไฟถนน จึงพอสรุปได้ว่าสาเหตุที่ทำให้กลุ่มชอยตันเหล่านี้มีสถิติโจรกรรมเกิดขึ้นสูง เนื่องมาจากถนนภายนอกที่กลุ่มชอยตันเหล่านี้ไป

เชื่อมไม่ปลอดภัย และตัวชอยตันเองก็มีคุณสมบัติทางกายภาพที่มีอิทธิพลสูงไม่พอที่จะป้องกันกลุ่มของตนได้ เช่น ความยาวของชอยและจำนวนบ้านในกลุ่มมากกว่าชอยตันในข้อ 1.1

1.3 กลุ่มชอยตันกลุ่มที่เกิดโจรกรรมมากที่สุดกับกลุ่มที่ไม่เกิดโจรกรรมเลย (ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน)

จากรูปประกอบที่ 45 จะเห็นได้ว่า กลุ่มชอยตันในหมู่บ้านเสรี 1 นั้น เป็นกลุ่มชอยตันที่มีการเกิดโจรกรรมหนาแน่นมาก จึงเลือกกลุ่มตัวอย่างมาเพื่อเปรียบเทียบกันดูว่า ในท่ามกลางกลุ่มที่เกิดโจรกรรมหนาแน่นนี้ กลุ่มชอยตันที่เกิดโจรกรรมสูงที่สุดในกลุ่ม กับกลุ่มชอยตันที่ไม่เกิดโจรกรรมเลยในกลุ่ม มีข้อแตกต่างทางกายภาพอะไรบ้าง ในขณะที่มีลักษณะถนนภายในชุมชนเหมือนกันทุกประการ (ดูรูปประกอบที่ ภาคผนวก)

1.3 บริเวณพื้นที่กลุ่มชอยตันที่เกิดโจรกรรมมากที่สุด

จากรูปที่ 50 จะเห็นข้อแตกต่างทางกายภาพของทั้ง 2 กลุ่ม คือ

1. สภาพครัวของกลุ่มที่เกิดโจรกรรมมาก กับ กลุ่มไม่เกิดแตกต่างกัน คือ กลุ่มเกิดมากจะมีลักษณะการมองเห็นของกลุ่มอื่นเกิดจากสภาพครัวบ้าน ชัดเจนน้อยกว่ากลุ่มที่ไม่เกิด
2. การเชื่อมต่อของกลุ่มซอยทั้ง 2 เข้ากับถนนภายนอก คือ ถนนรองประธาน แม้ว่าจะมีคนผ่านมากในถนนรองประธานสายนี้ แต่ก็ยังเกิดโจรกรรมบริเวณนี้มาก เพราะอีกด้านหนึ่งของถนนไม่มีบ้านอยู่เลย นอกจากนั้น บ้านในซอยตันหลังซึ่งติดถนนก็ยังมีหันหน้าบ้านเข้าถนนซอยแทนที่จะหันเข้าหาถนนรองประธาน ทำให้ถนน "บอค" ฝั่งตรงข้ามของถนนรองประธานของทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกัน คือ กลุ่มที่เกิดมากบริเวณตรงข้ามจะเป็นกลุ่มบ้านของ
3. สำหรับลักษณะทางสังคม ความสัมพันธ์ทางสังคม มีข้อแตกต่างกันอยู่บ้างในกลุ่ม ซึ่งเกิดมาก จะมีระดับความสัมพันธ์ทางสังคมต่ำกว่า กลุ่มที่ไม่เกิด (จากตารางที่
ในภาคผนวก

ดังนั้น เมื่อลักษณะกายภาพทั้งหลายใกล้เคียงกันมาก เว้นแต่ลักษณะครัว ตลอดจนสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ซึ่งเป็นข้อแตกต่างกันเห็นชัด คือ ความสัมพันธ์ของคนในกลุ่ม ซึ่งน่าสังเกตว่า กลุ่มที่มีระดับความสัมพันธ์กันสูง ๆ ก็อาจลดอัตราในการเกิดโจรกรรมได้แม้ว่าสภาพแวดล้อมกายภาพจะบกพร่องบ้างก็ตามก็คือ เราจะคงความสัมพันธ์ระดับนี้ยาวนานแค่ไหน

2. กลุ่มชอยทะเล

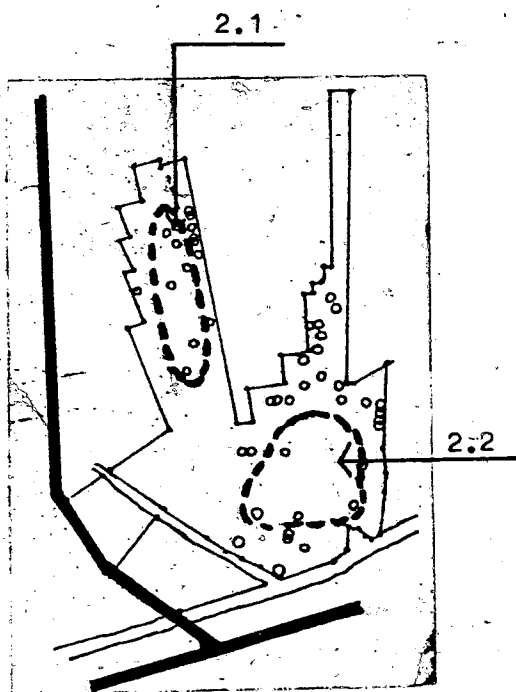
2.1 กลุ่มชอยทะเลที่เป็นไปตามสมมติฐาน

2.2 กลุ่มชอยทะเลที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

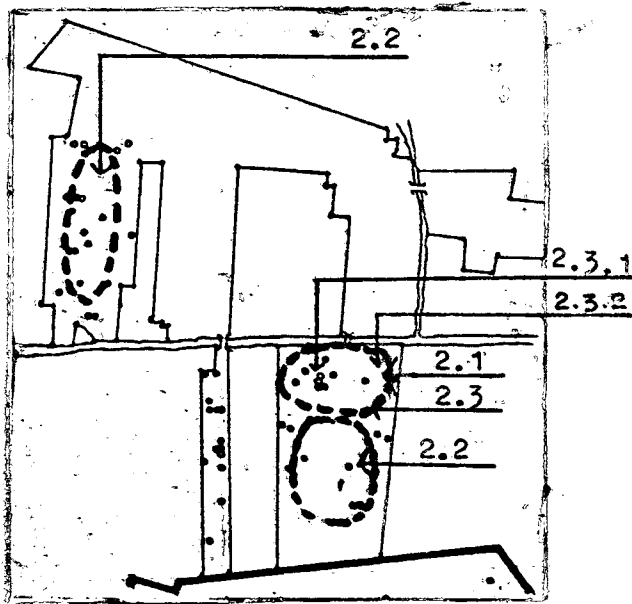
2.3 กลุ่มชอยทะเลกลุ่มที่เกิดมาก

2.3.1 กลุ่มชอยทะเลกลุ่มที่เกิดกิจกรรมมากที่สุด

2.3.2 กลุ่มชอยทะเลกลุ่มที่ไม่เกิดกิจกรรมเลยในบริเวณกลุ่มเดียวกัน

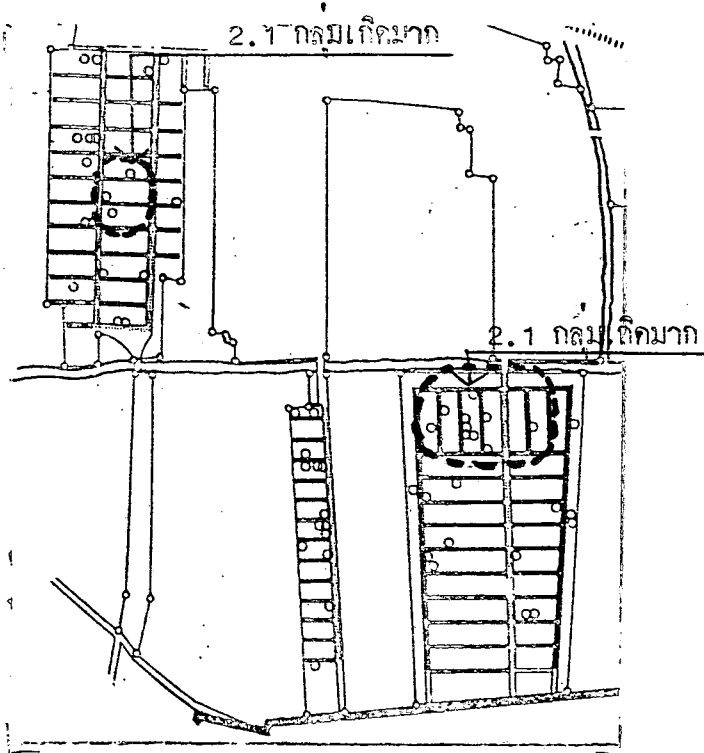

หมู่บ้านเมืองทอง

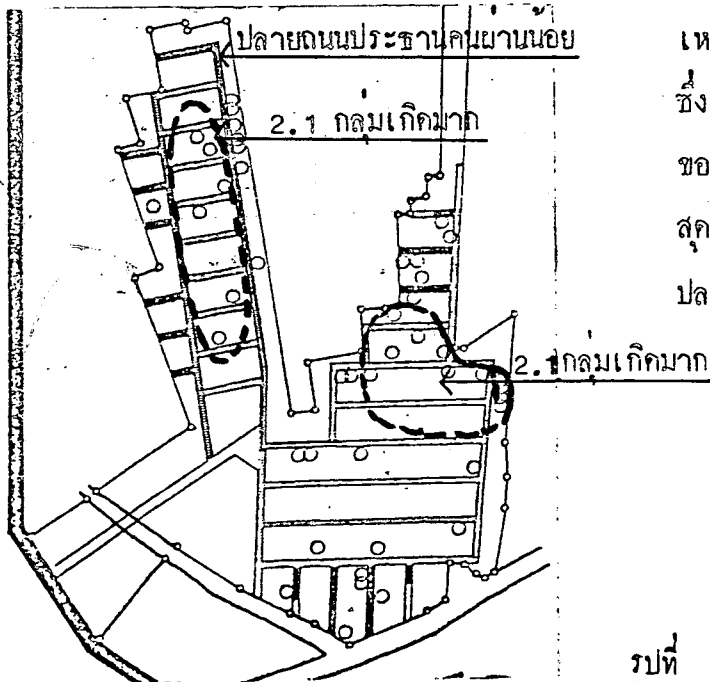

หมู่บ้านเสรี 1, เสรี 2

2.1 กลุ่มชอยทะเลที่เป็นไปตามสมมติฐาน

หมู่บ้านเสวี 1, เสวี 2

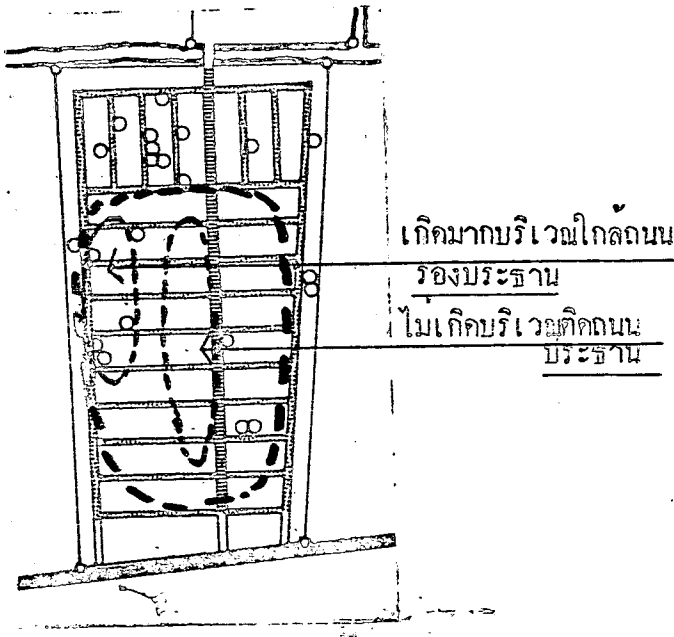
หมู่บ้านเมืองทอง

จากรูปที่ 51, 52

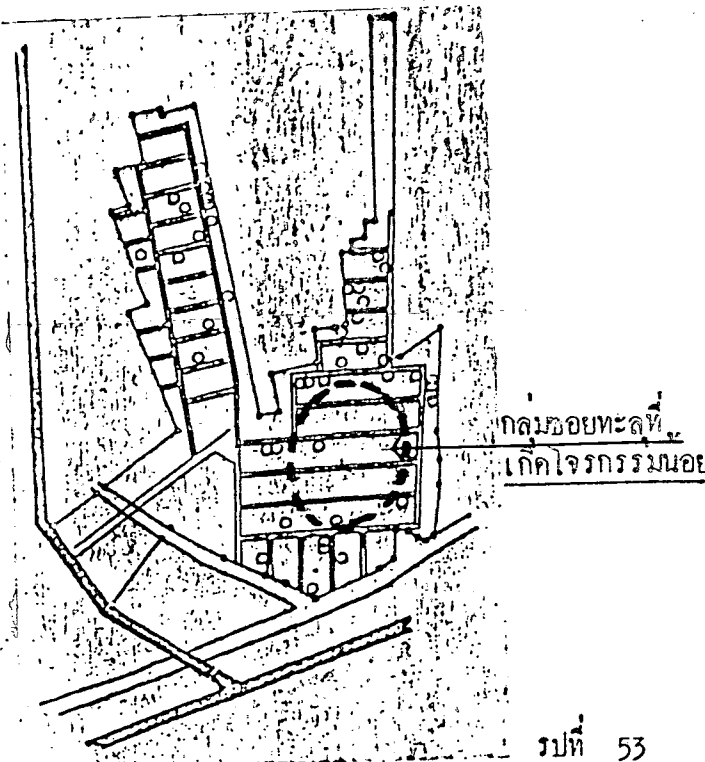
จะเห็นได้ว่า กลุ่มบ้านในชอยทะเล ซึ่งตามสมมติฐานอ้างว่า มีโอกาสเกิดโจรกรรมมากกว่ากลุ่มบ้านในชอยตัน ซึ่งไค้แก่ กลุ่มชอยทะเลทางทิศใต้ของเสวี 1 กลุ่มชอยทะเลบริเวณกลางพื้นที่ของเสวี 2 และชอยทะเลด้านทิศตะวันออก และกลางที่ดินของเมืองทอง ซึ่งมีลักษณะการเกิดค่อนข้างหนาแน่นกว่ากลุ่มชอยทะเลอื่น ๆ ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้ว พอจะสังเกตได้ว่ามีลักษณะกายภาพบางประการที่ใกล้เคียงกัน คือ มีความยาวของชอยไม่มากนัก และมีจำนวนบ้านไม่มาก และน่าสังเกตประการหนึ่งก็คือ ลักษณะตำแหน่งที่เกิดโจรกรรมจะค่อนข้างไกลมาทางถนนสายรองประธาน ซึ่งชอยทะเลเหล่านี้ต้องไปเชื่อมต่อ ส่วนอีกด้านหนึ่งของชอย ซึ่งส่วนใหญ่จะเชื่อมกับถนนประธาน ก็มีความถี่ของการเกิดค่อนข้างจะน้อย ยกเว้นบริเวณสุดถนนประธาน ซึ่งมีคนสัญจรย่านน้อย เช่น ปลายถนนประธานของเมืองทอง เป็นต้น

รูปที่ 52

2.2 กลุ่มชอยทะเลที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

หมู่บ้านเสรี 2

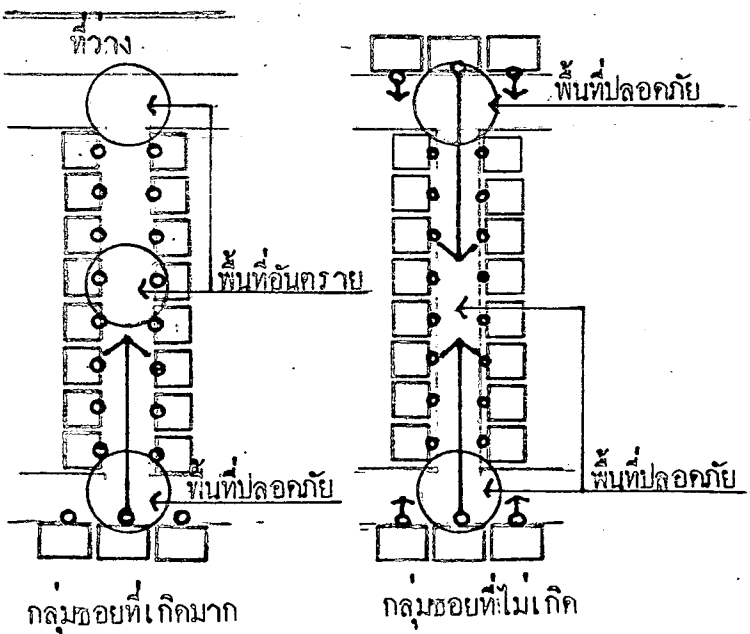
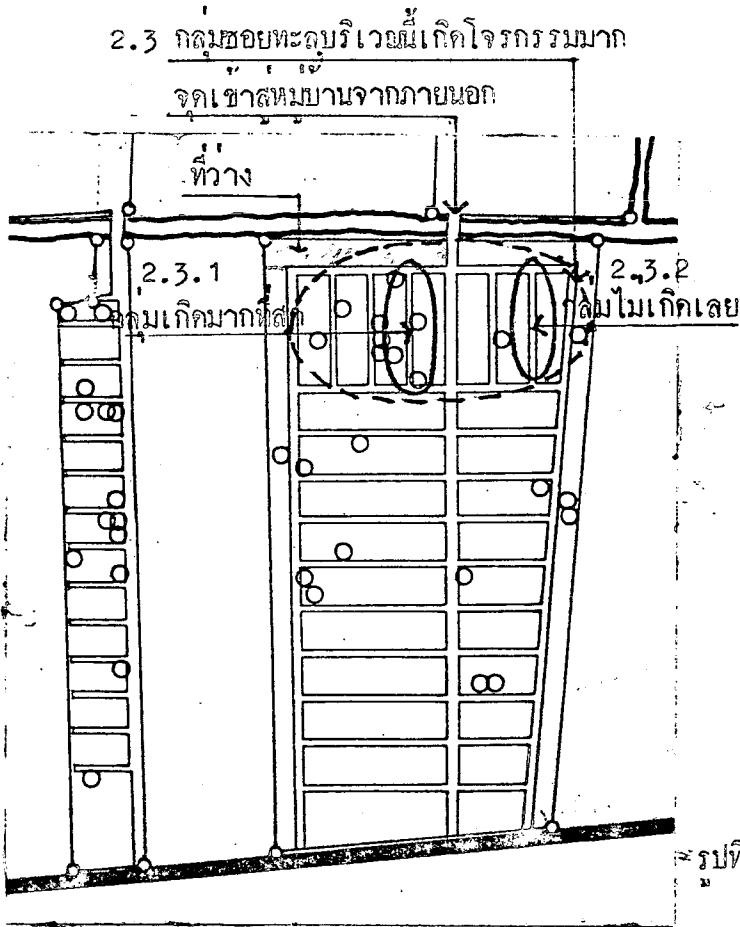
หมู่บ้านเมืองทอง

จากรูปที่ 51, 53

เห็นได้ว่า กลุ่มบ้านในชอยทะเล ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ มีโอกาสเกิดกิจกรรมน้อยได้แก่ บริเวณชอยทะเลของหมู่บ้านเสรี 1 ซึ่งอยู่บริเวณกลางที่ดิน และกลุ่มชอยทะเลบริเวณกลางที่ดินของหมู่บ้านเมืองทอง ซึ่งมีจำนวนการเกิดกิจกรรมค่อนข้างต่ำ มีลักษณะกายภาพที่น่าสนใจก็คือ เป็นกลุ่มชอยซึ่งมีขนาดยาว และบริเวณที่เกิดมักจะอยู่บริเวณปลายชอยบ้านใดบ้านหนึ่ง บริเวณกลาง ๆ ชอยไม่ค่อยมี อาจเนื่องมาจากบริเวณกลางชอย ซึ่งมีความยาวมาก ๆ นั้น จะต้องใช้ระยะเวลาในการหนีกรณีเจ้าของบ้านรู้ตัวไม่รวดเร็วพอ ซึ่งไม่เชื่ออำนวยความสะดวกกรรมของนักกิจกรรม นอกจากนี้ ตำแหน่งที่เกิดกิจกรรมในชอยทะเลยาวเหล่านี้ ส่วนใหญ่มักจะเกิดใกล้กับถนนรองประธาน ในหมู่บ้านซึ่งมีคนสัญจรน้อยกว่าถนนประธาน ส่วนบ้านในถนนชอยทะเลยาวที่อยู่ติดหรือใกล้กับถนนสายประธาน แทบจะไม่มีหลังที่เกิดกิจกรรมเลย จึงทำให้กลุ่มบ้านในชอยทะเลยาว จึงมีโอกาสเกิดกิจกรรมน้อยกว่าชอยทะเลชนิดอื่น ๆ

รูปที่ 53

2.3 กลุ่มชอยทะเลที่เกิดโจรกรรมมาก

จากรูปที่

เห็นได้ว่า กลุ่มบ้านในชอยทะเลในหมู่บ้านเสรี 1 นั้น เป็นกลุ่มที่เกิดโจรกรรมค่อนข้างจะหนาแน่น จึงเลือกกลุ่มตัวอย่างมา 2 กลุ่ม เพื่อเปรียบเทียบกันดูว่า ในกลุ่มที่มีโจรกรรมเหล่านี้ กลุ่มที่เกิดมากกับกลุ่มที่ไม่เกิดเลย มีข้อแตกต่างทางกายภาพอย่างไรบ้าง ในขณะที่อยู่ในกลุ่มที่มีชนิด ขนาด ฯลฯ ของถนนใกล้เคียงกัน และอยู่บริเวณเดียวกัน

ข้อแตกต่างทางกายภาพที่เห็นได้คือ

1. สภาพรั้วของกลุ่มเกิดมากและกลุ่มไม่เกิดจะไม่แตกต่างกัน ในด้านการมองเห็น แต่ลักษณะรั้วของกลุ่มเกิดมากมีระดับการปีนเข้า ในกลุ่มต่ำกว่ากลุ่มไม่เกิด (ดูรูปที่ ภาคผนวก)
2. การเชื่อมต่อของกลุ่มชอยกับถนนภายนอก แตกต่างกันคือ

กลุ่มเกิดมากมีขอบกพร่องบริเวณปลายชอยข้างหนึ่งเป็นที่ว่าง ไม่มีบ้านคน จึงขาด "ดวงตา" ทำให้โอกาสเกิดโจรกรรมมากกว่ากลุ่มไม่มี (ดังรูปที่ 54) ซึ่ง

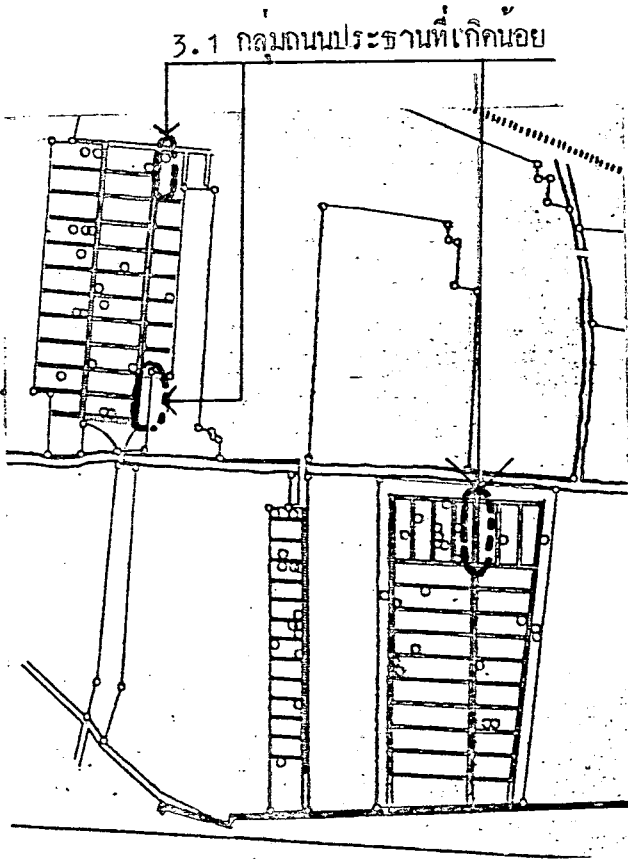
3. สำหรับระดับสังคมของคนที่อยู่ในกลุ่มทั้งสอง ตลอดจนความสัมพันธ์ของคนในกลุ่มใกล้เคียงกัน (ดูจากตารางที่ ภาคผนวก)

ดังนั้น เมื่อสภาพสังคม ทลอคจนความสัมพันธ์ของคนในกลุ่มทั้งสองอยู่ในลักษณะที่ใกล้เคียงกัน ทั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกัน มีรูปร่าง ลักษณะ ขนาด ชนิด จำนวน ของบ้านในกลุ่มเท่านั้น ข้อแตกต่าง ที่เห็นได้ชัดเจน ก็คือ องค์ประกอบต่าง ๆ ของถนน ซึ่งแตกต่างกันออกไป ดังที่กล่าวมาแล้วในข้อ 1, 2 นอกจากนั้น ก็ยังมีข้อน่าสังเกตุอีกบางประการคือ บ้านที่โดนโจรกรรมส่วนใหญ่นั้น ลักษณะรั้วมีความ สะดวกในการปีนเข้ามากกว่ากลุ่มที่ไม่เกิด

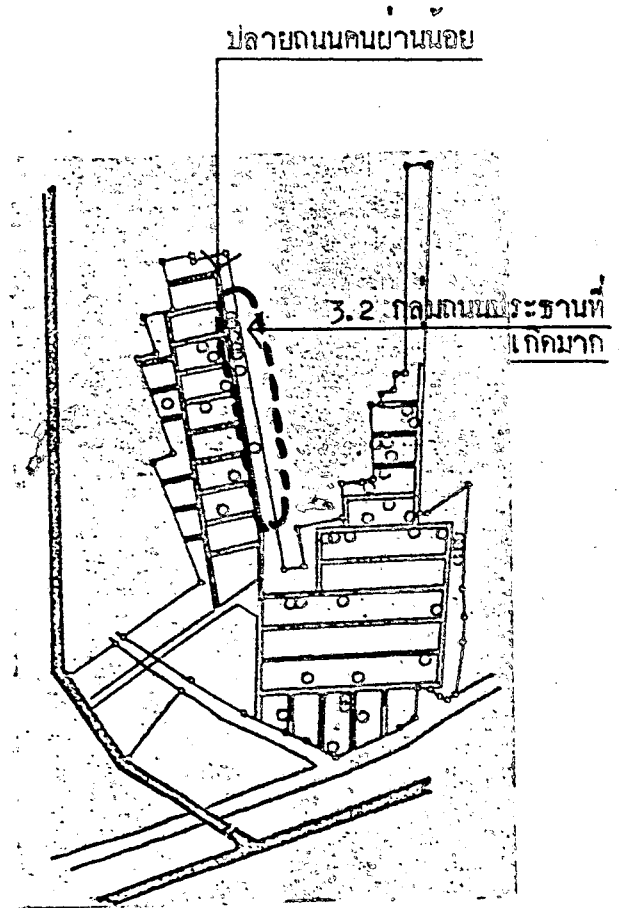
3. กลุ่มถนนประธาน

3.1 กลุ่มถนนสายประธานที่เป็นไปตามสมมุติฐาน

3.2 กลุ่มถนนสายประธานที่ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน

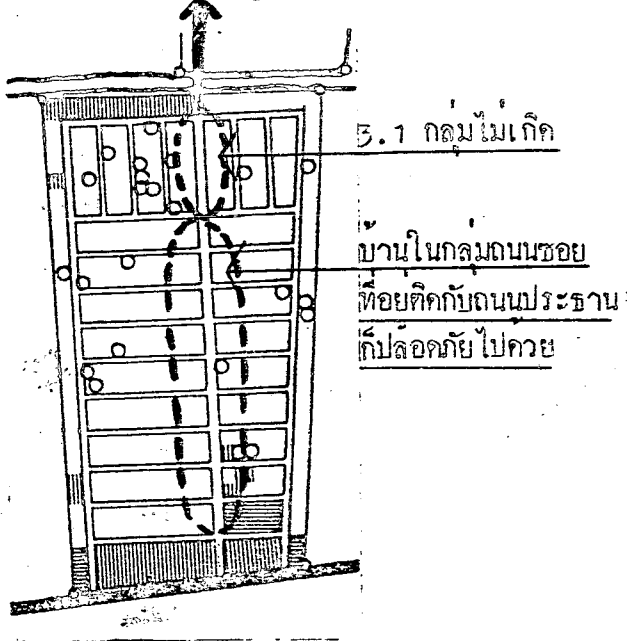

หมู่บ้านเสรี 1, เสรี 2

หมู่บ้านเมืองทอง

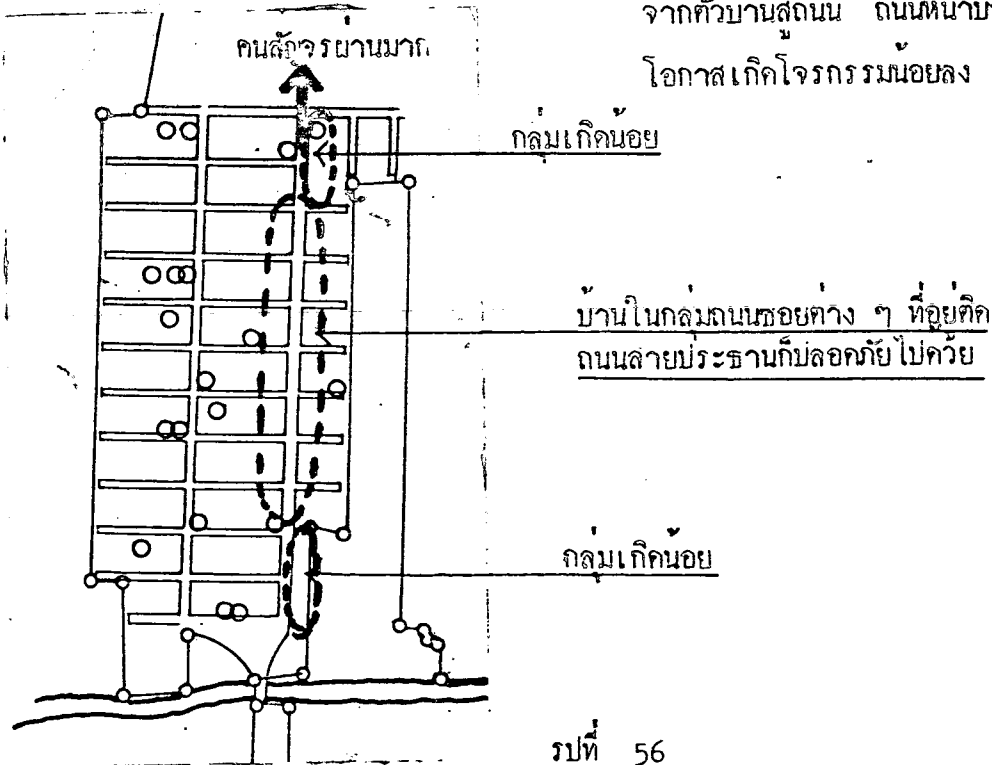
3.1 กลุ่มถนนสายประธานที่เป็นไปตามสมมติฐาน
คนสัญจรยามมาก

รูปที่ หมู่บ้านเสรี 1

จากรูปที่ 56

จะเห็นได้ว่ากลุ่มบ้านริมถนนประธาน ซึ่งตามสมมติฐานอ้างว่ามีโอกาสเกิดกิจกรรมน้อยกว่ากลุ่มบ้านริมถนนรองประธาน ได้แก่ กลุ่มบ้านริมถนนประธานของเสรี 1 และกลุ่มบ้านริมถนนประธานของเสรี 2 ซึ่งกลุ่มบ้านทั้ง 2 นี้ มีสถิติกิจกรรมเกิดขึ้นน้อยมาก ซึ่งทั้ง 2 กลุ่ม มีลักษณะกายภาพบางประการซึ่งใกล้เคียงกันมาก คือ จำนวนคนที่สัญจรไปมาบนถนนประธานทั้ง 2 สาย มีจำนวนสูงมาก และบ้านทั้ง 2 ตั้งถนนก็หันหน้าเข้าหากัน ทำให้ "วงตา" ที่จับจ้องบนถนน ทั้งจากถนนเข้าไปในบ้าน และจากตัวบ้านสู่ถนน ถนนหน้าบ้านจึงพลอยมีโอกาสเกิดกิจกรรมน้อยลง

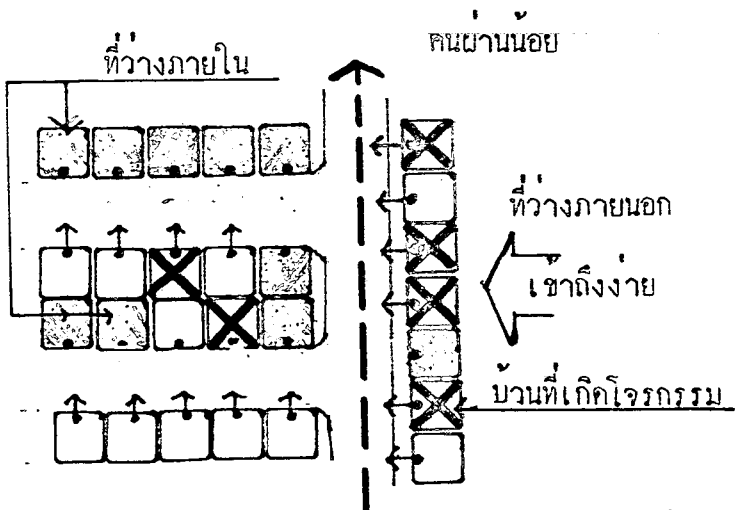
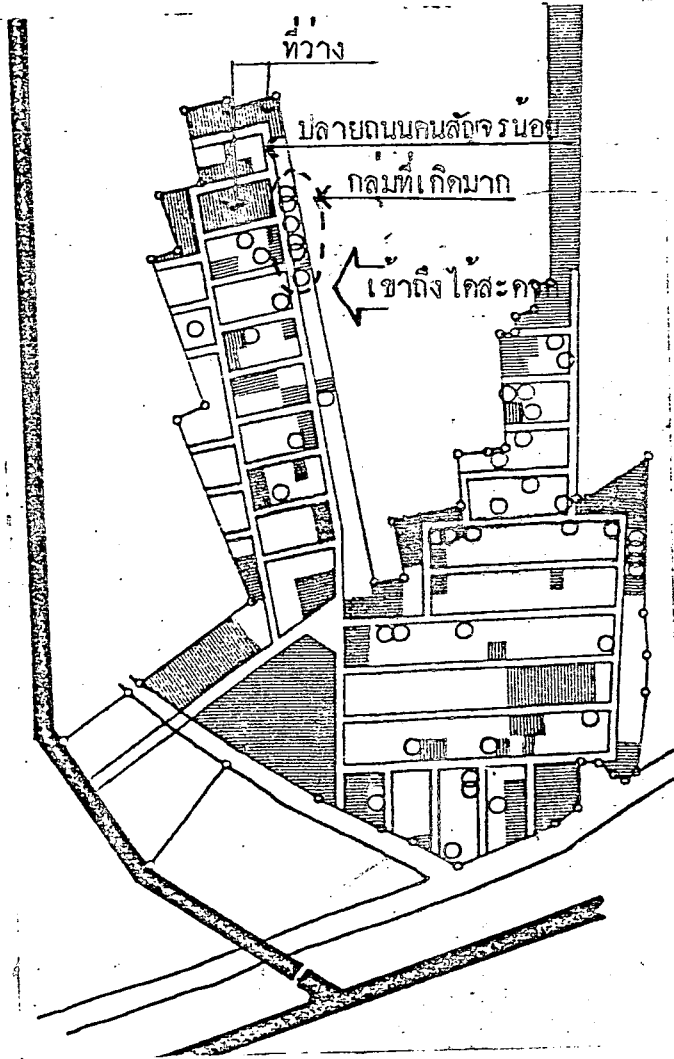
รูปที่ หมู่บ้านเสรี 2

รูปที่ 56

3.2 กลุ่มถนนสายประธานที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

จากรูปที่ 57

จะเห็นได้ว่า กลุ่มย่านริมถนนสายประธานที่มีลักษณะการเกิดกิจกรรมค่อนข้างสูง ผิดจากสมมติฐานที่ตั้งไว้ ได้แก่ กลุ่มย่านริมถนนประธานในหมู่บ้านเมืองทอง ซึ่งในกลุ่มนี้ ถนนประธานมีที่ผ่านหน้าบ้านมีลักษณะที่ไม่สมบูรณ์ด้วยความปลอดภัย คือ กลุ่มบ้านที่อยู่ฝั่งตรงข้ามของถนนอีกด้านหนึ่ง เป็นกลุ่มบ้านริมซอยทะเล ซึ่งมีไค้หันหน้าเข้าหาถนนประธาน ทำให้ "ดวงตา" บนถนนลดจำนวนลง นอกจากนี้ ยังมีข้อน่าสนใจอีกประการหนึ่งก็คือ บริเวณปลายถนนสายประธานเส้นนี้ มีการสัญจรที่เบาบางกว่าถนนอื่น ยิ่งนำให้ถนนไม่ปลอดภัยมากขึ้น

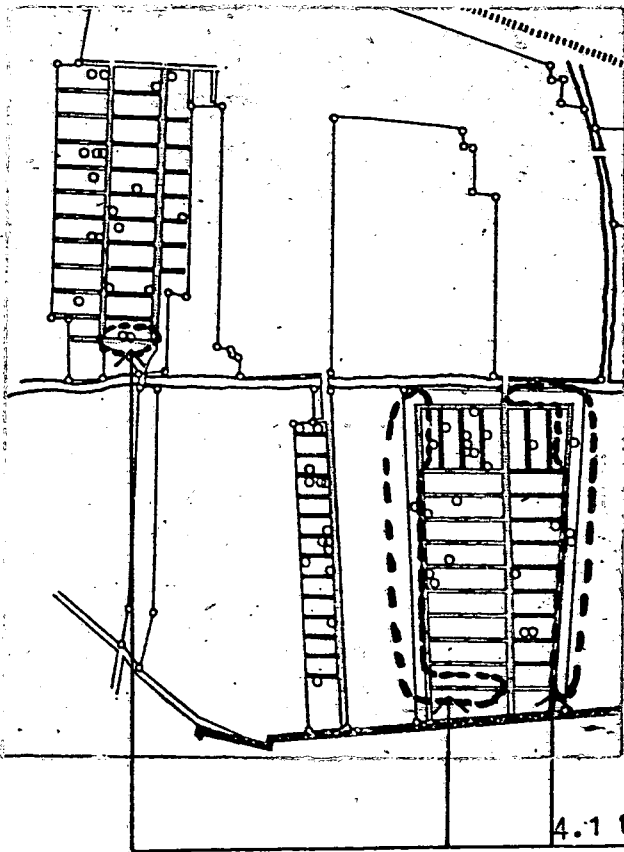
นอกจากปัจจัยจากกายภาพของถนนแล้วยังมีปัจจัยอื่น ๆ อีก คือ การเข้าถึงจากภายนอกทำไค้สะกอก เนื่องจากลักษณะรูปร่างที่ดินตลอดจนมีที่ว่างติด ๆ กับกลุ่มอาคารนี้อีกหลายแห่งเหมาะสำหรับชุกชวนตัวของคนร้าย ทำให้เกิดกิจกรรมในกลุ่มนี้สูงกว่าถนนประธานอื่น ๆ น่าสังเกตว่า คาบถนนประธานมีการเกิดกิจกรรมน้อย ซึ่งยืนยันถึงความสำคัญของคนที่ผ่านไปมาบนถนน ว่า ช่วยป้องกันกิจกรรมไค้พอสสมควร

รูปที่ 57 หมู่บ้านเมืองทอง

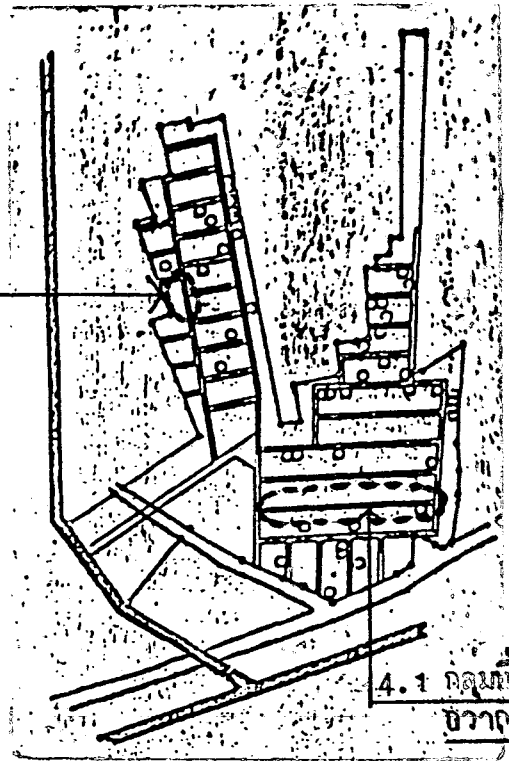
4. กลุ่มถนนรองประธาน

4.1 กลุ่มถนนสายรองประธานที่เป็นไปตามสมมุติฐาน

4.2 กลุ่มถนนสายรองประธานที่ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน

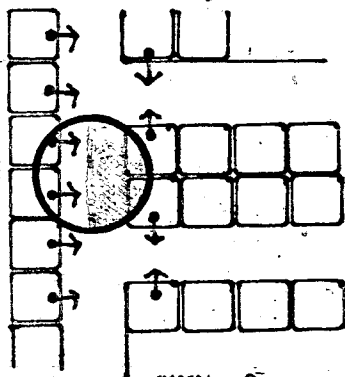
หมู่บ้านเสรี 1, เสรี 2

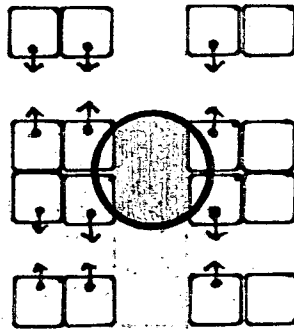
หมู่บ้านเมืองทอง

4.1 กลุ่มถนนรองประธานที่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ เกิดกิจกรรมมากกว่าสายประธาน

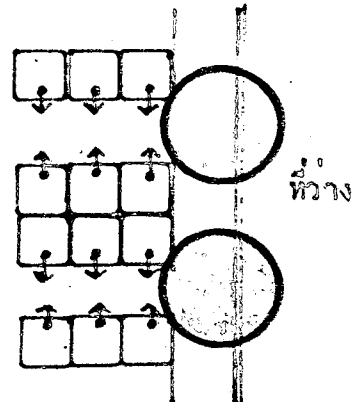
จากตารางที่ 1 เห็นได้ว่า 2 กลุ่มแรก คือ กลุ่มเสรี 1 และ เสรี 2 นั้น มีลักษณะการเกิดกิจกรรม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานทั้ง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มบ้านที่อยู่ริมถนนสายรองประธาน มีโอกาสเกิดกิจกรรมมากกว่ากลุ่มบ้านที่อยู่ริมถนนประธาน เนื่องจากคุณสมบัติในด้านการป้องกันกิจกรรมของถนนรองประธานค่อนกว่าถนนประธาน แต่ที่ผู้คนชอบเลือกอยู่ริมถนนสายนี้ อาจเป็นเพราะต้องการความสะดวก พร้อมทั้งความเป็นส่วนตัว (Privacy) โดยที่หลังบ้านมักเป็นที่โล่ง ภายนอกหมู่บ้าน ไม่ต้องหันหลังบ้านชนกับคนอื่น ซึ่งถนนสายรองประธาน มักจะมีคนผ่านไปมาน้อยกว่าถนนประธาน และมักจะมีคานหนึ่งของถนนติดอกกับกลุ่มถนนซอย ซึ่งมักจะมีบ้านหลังริมซอยเหล่านั้นหันคานข้างบ้านให้ถนนรองประธาน ทำให้ถนนไม่ปลอดภัยเท่าที่ควร ดังรูปที่ 59 ก. ประกอบกับมีคนสัญจรน้อย ซึ่งทำให้ความปลอดภัยของบ้านที่อยู่ริมถนนรองประธานลดลงอีก ซึ่งลักษณะดังกล่าวแตกต่างไปจากบ้านริมถนนประธาน ดังรูปที่ 59 (ถนนประธานแบบ ก, ข)

แบบ ก

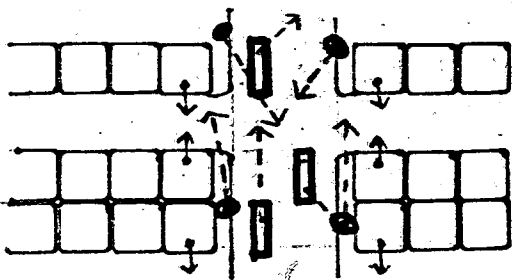

แบบ ข

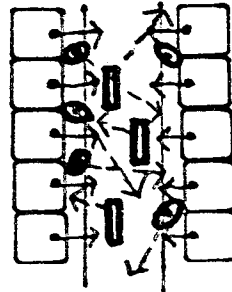

แบบ ค

ถนนรองประธาน

แบบ ก

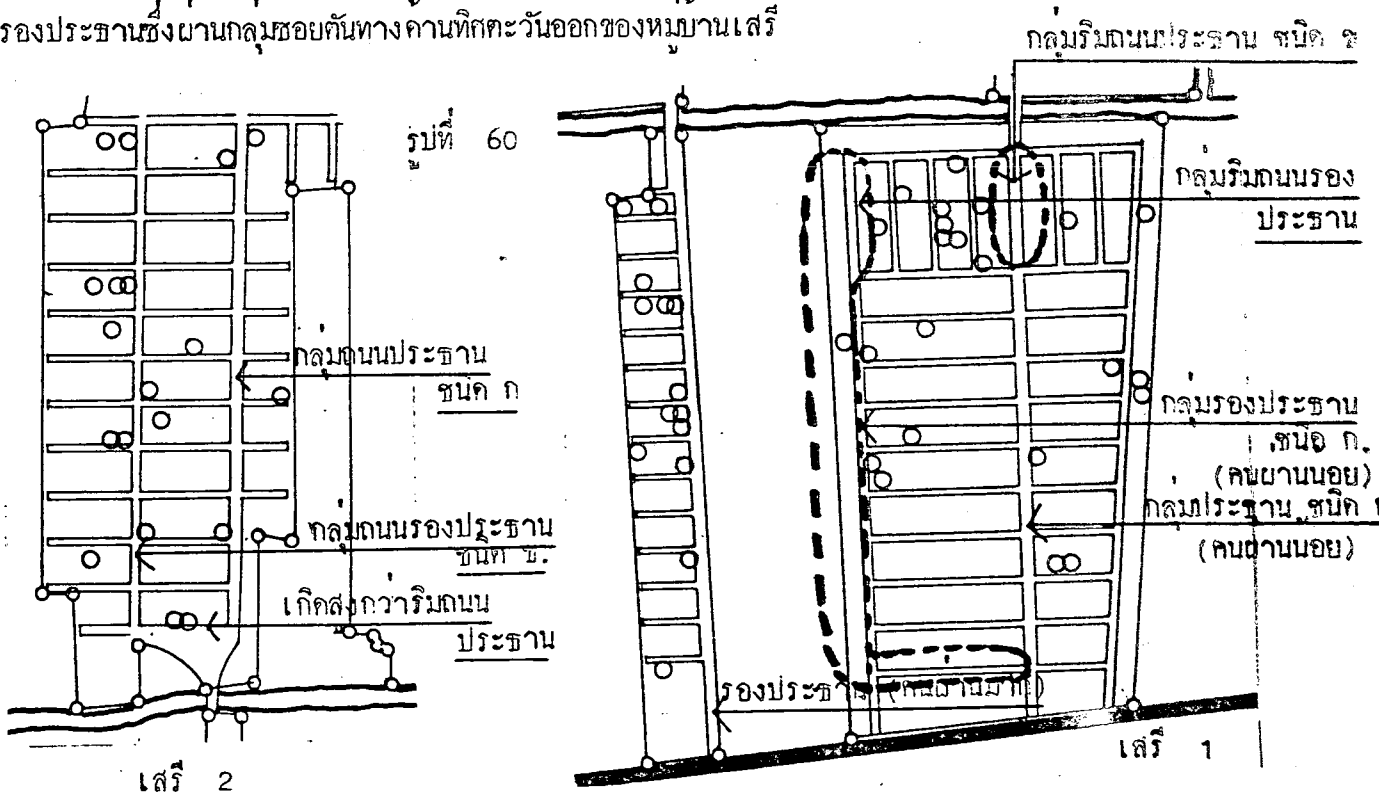

แบบ ข

ถนนรองประธาน

รูปที่ 59 แสดงความแตกต่างของวางถนนประธานและรองประธาน

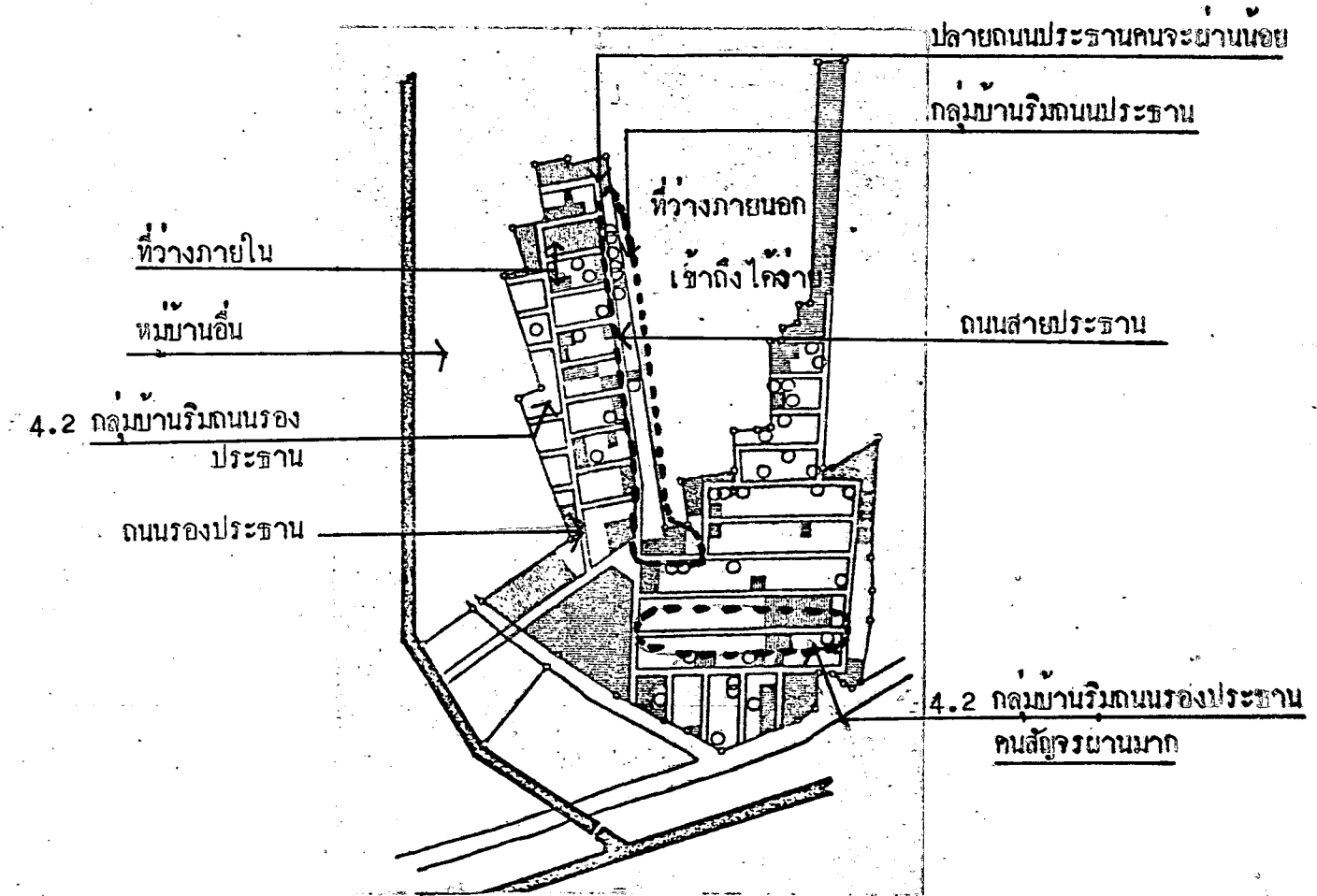
กลุ่มบ้านริมถนนรองประธานที่มีโอกาสเกิดโจรกรรมสูงกว่ากลุ่มบ้านริมถนนประธาน (ที่อยู่ในพื้นที่หมู่บ้านเดียวกัน) ได้แก่ กลุ่มบ้านริมถนนสายรองประธานของเสรี 1 ทั้ง 2 สาย รวมทั้งสายรองประธานซึ่งผ่านกลุ่มชอยตันทางด้านทิศตะวันออกของหมู่บ้านเสรี

ส่วนในหมู่บ้านเสรี 2 กลุ่มที่เป็นไปตามสมมุติฐาน คือ สายรองประธานเกิดมากกว่าสายประธาน คือ กลุ่มบ้านริมถนนชอยตัน - ชอยทะเล ที่ติดอยู่กับถนนสายประธาน ดังรูป

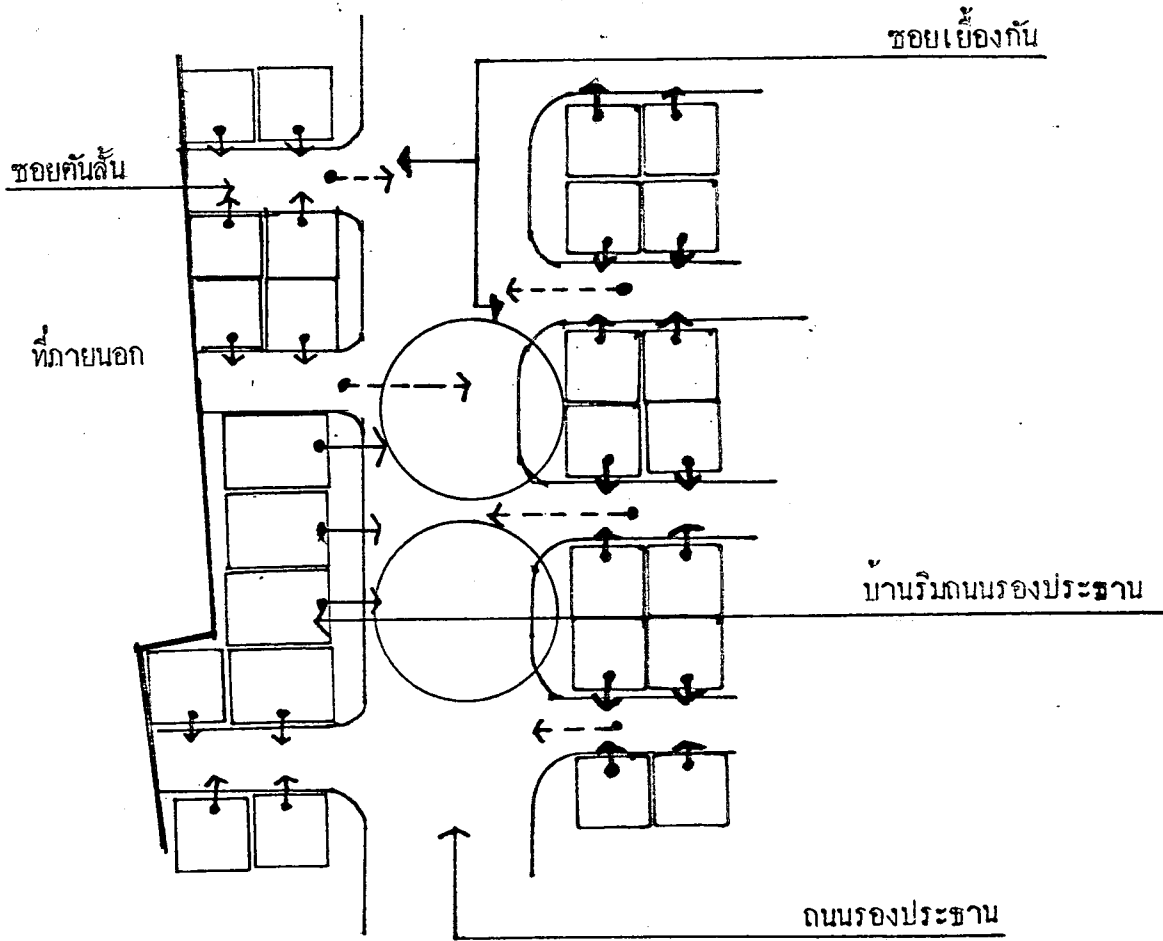
4.2 กลุ่มถนนรองประธานที่ไม่เป็นตามสมมติฐาน

คือ กลุ่มบ้านริมถนนรองประธาน มีโอกาสเกิดโจรกรรมน้อยกว่ากลุ่มบ้านริมถนนประธาน (ที่อยู่ในพื้นที่หมู่บ้านเดียวกัน) จากรูปที่ 58 ได้แก่ กลุ่มบ้านริมถนนรองประธานด้านทิศตะวันออก และทิศเหนือของหมู่บ้านเมืองทอง จากรูปที่ 61 จะเห็นได้ว่า แม้ว่าถนนรองประธานจะมีคนสัญจรน้อยกว่า แต่ถนนประธานที่มีขอบกพร่องด้านอื่น ๆ สูงกว่าแล้ว ก็อาจทำให้เกิดโจรกรรมสูงกว่ากลุ่มบ้านริมถนนรองประธานก็ได้ ดังเช่นกรณีนี้เป็นต้น

รูปที่ 61 กลุ่มบ้านริมถนนรองประธานที่เกิดโจรกรรมน้อยกว่าสายประธาน

ซึ่งในกรณีนี้ นอกจากถนนประธานจะมีขอบทพร้อมแล้ว กลุ่มบ้านที่อยู่บริเวณนี้ยังมีข้อได้เปรียบอื่น ๆ อีก เช่น มีลักษณะชอยตันค้ำหนึ่งของถนนรองประธาน เชื่อมกับถนนชอยทะเลอีกค้ำหนึ่งของถนน (ดังรูป 62) ทำให้ถนนชอยทะเลค้ำหนึ่งที่ติดกับถนนรองประธานปลอดภัย เพราะบ้านอีกฝั่งหนึ่งจะเป็น "คองตา" ให้แก่ถนนชอยทะเล ส่วนชอยตันค้ำนั้น ก็เป็นชอยตันค้ำซึ่งมีคุณสมบัติค้ำป้องกันสูง และค้ำนั้นก็ยังติดกับหมู่บ้านอื่น เมื่อเปรียบเทียบแล้ว กลุ่มบ้านในพื้นที่นี้ กลุ่มที่ปลอดภัยน้อยที่สุด คือ กลุ่มบ้านริมถนนประธาน เนื่องจากมีขอบทพร้อมในตัวเองหลายประการ เช่น มีที่ว่างมาก ภายนอกเข้าถึงได้ง่าย คนสัญจรผ่านน้อย และกลุ่มบ้านที่อยู่บริเวณเดียวกันก็มีคุณสมบัติในการป้องกันสูง ผลจึงเกิดขึ้นในลักษณะเช่นนี้

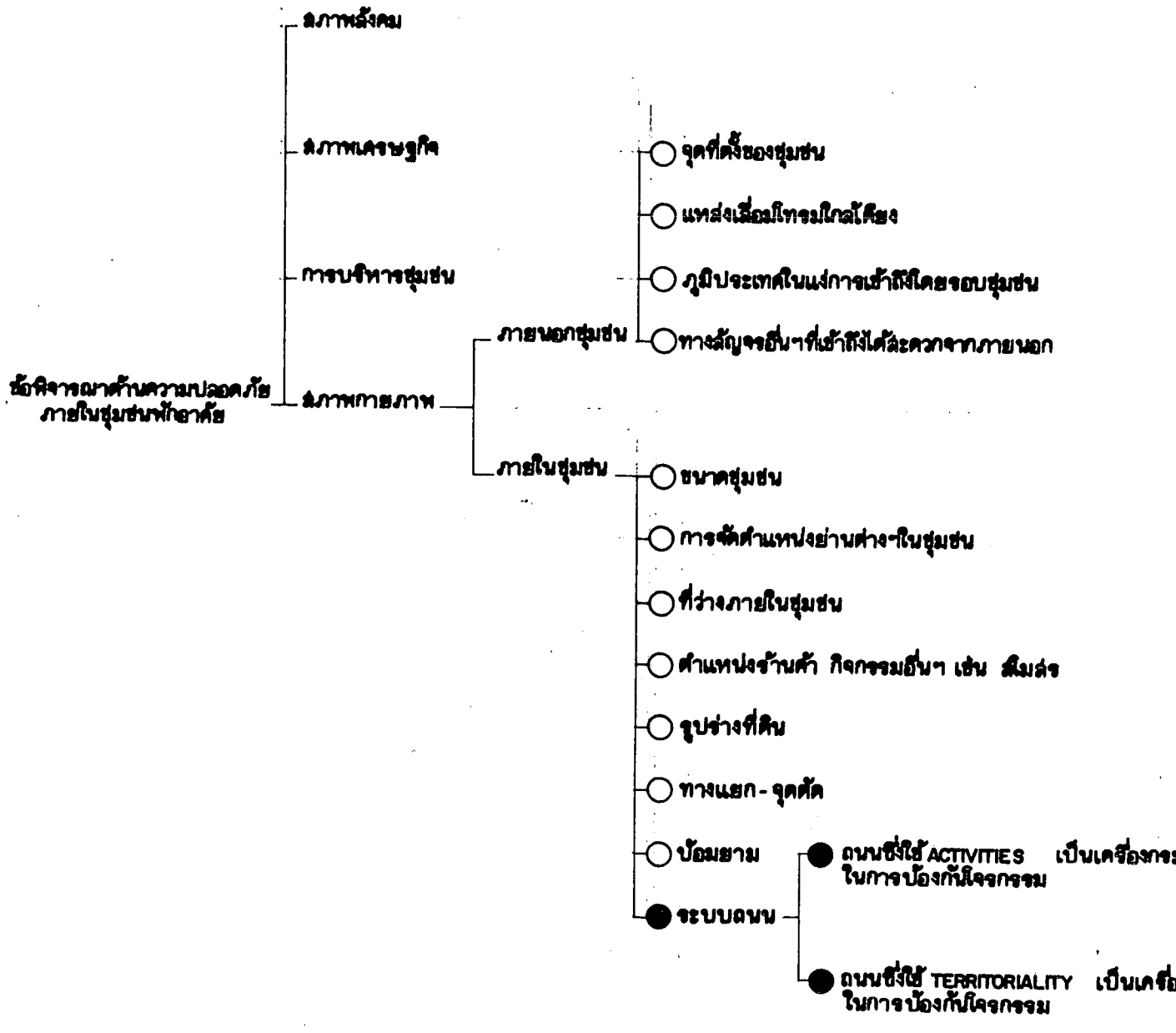
รูปที่ 62

สรุป - เสนอแนะ

จากการศึกษาสภาพการจัดตั้งหมู่บ้านจัดสรรทั่วไปของ กทม. ในปัจจุบัน ปรากฏว่า ประสบปัญหาต่าง ๆ หลายด้าน รวมทั้งปัญหาโจรกรรมก็เป็นปัญหาสำคัญปัญหาหนึ่ง ซึ่งต่างก็มองสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ไปในแง่ของปัญหาทางเศรษฐกิจมากกว่า แต่ก็มีข้อยืนยันจากทางนักอาชญาวิทยาและนักวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลของสภาพแวดล้อมกายภาพว่า ลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพก็เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาโจรกรรม รวมทั้งปัจจัยด้านอื่น ๆ อีก เช่น ปัจจัยทางสังคม หรือ ปัจจัยทางการบริหารท้องถิ่น แต่ปัจจุบันมาตรการและข้อกำหนดด้านมาตรฐานของชุมชน มุ่งเน้นไปในแง่ขนาดและการใช้สอย แต่ยังไม่มีการพิจารณาถึงผลกระทบบางประการในทางจิตวิทยาว่า ลักษณะสภาพแวดล้อมกายภาพบางประการอาจก่อให้เกิดผลร้ายกับผู้อยู่อาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมนั้น ๆ หากสภาพแวดล้อมนั้นเอื้ออำนวยหรือขัดแย้งกับพฤติกรรมบางประการของผู้ที่มาใช้พื้นที่เหล่านั้น ในที่นี้ได้นั้นถึงการศึกษาวา ระบบถนนภายในชุมชนนั้นจะมีลักษณะกายภาพอย่างไร ที่สอดคล้อง หรือขัดแย้งกับพฤติกรรมในการโจรกรรม แม้ว่าปัจจัยทางกายภาพจะไม่ใช่อำนาจเดียวก็ตามที่มีอิทธิพลต่อการเกิดโจรกรรม แต่ในฐานะของนักออกแบบกายภาพซึ่งรับผิดชอบการแก้ปัญหาส่วนหนึ่ง ก็ต้องพยายามที่จะศึกษาหาข้อมูลกำหนดให้การแก้ปัญหาในส่วนที่ตนรับผิดชอบอยู่ได้ผลดีที่สุด เพื่อจะลดปัญหาโจรกรรมในชุมชน ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษารังนี้คือ

1. ทำให้ทราบถึงสาเหตุต่าง ๆ ที่เป็นปัจจัยในการเกิดโจรกรรมในชุมชนพักอาศัย ซึ่งมีทั้งสาเหตุด้านกายภาพ และสาเหตุที่ไม่ใช่กายภาพ
2. ชี้ให้เห็นถึงผลเสียบางประการที่เกิดขึ้น เนื่องจากการออกแบบกายภาพของผังชุมชนที่ขาดข้อพิจารณาด้านผลกระทบอื่น ๆ นอกเหนือจากประโยชน์ใช้สอยของตัวมันเอง
3. แสดงถึงความสัมพันธ์และอิทธิพลของสภาพแวดล้อมกายภาพที่มนุษย์สร้างขึ้น ที่มีต่อพฤติกรรมบางประการของมนุษย์
4. แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของลักษณะสภาพแวดล้อมกายภาพอื่น ๆ ที่นอกเหนือไปจากระบบถนนภายในชุมชน ที่ไม่ได้ทำการศึกษา แต่ก็มีอิทธิพลต่อการเกิดโจรกรรมเช่นกัน

5. สรุปลักษณะของถนนภายในชุมชนระบบต่าง ๆ ที่สามารถทำให้เกิดความปลอดภัยจากโจรกรรม แก่บ้านพักอาศัยริมถนนเหล่านั้น
6. เป็นแนวทางให้แกผู้ที่สนใจจะศึกษาปัญหาค้านี้ให้ละเอียดต่อไป เพื่อจะได้เป็นข้อมูลให้ภาครัฐ นำไปกำหนดมาตรฐานสภาพแวดล้อมกายภาพต่าง ๆ ของชุมชนที่สอดคล้องกับพฤติกรรมมนุษย์ และสภาพสังคม จิตวิทยาอื่น ๆ อันจะเป็นประโยชน์แกผู้อยู่อาศัยในชุมชนต่อไป

ตารางที่ 17

อิทธิพลด้านต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันโจรกรรมในชุมชนพื้กาศัย

การแก้ปัญหาโจรกรรมในชุมชนโดยอาศัยลักษณะกายภาพของระบบถนนภายในชุมชน

ผลจากการศึกษาพอจะสรุปคุณสมบัติในการป้องกันโจรกรรมได้ออกเป็น 2 ชนิดใหญ่ตามชนิดและลักษณะถนน คือ กลุ่มถนนประธาน - รองประธาน ซึ่งเน้นการป้องกันโดยอาศัยการสร้างกิจกรรม (Activities) ต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นบน 2 ฝั่งถนน ส่วนกลุ่มถนนซอยตัน - ซอยทะลุ นั้นอาศัย ความรู้สึกเป็นเจ้าของพื้นที่ (Territoriality) มาเป็นเครื่องกระตุ้นให้คนเกิดความระมัดระวังคนแปลกหน้าที่ลวงล้ำเข้ามาในพื้นที่ถนนหน้าบ้านของเขา ซึ่งคุณสมบัติทั้งสองกลุ่มใหญ่ ๆ มุ่งเน้นมาให้เกิด "การมอง" เพราะการมองนั้นเป็นการสร้างข้อขัดแย้งแก่พฤติกรรมของขโมย ทำให้โอกาสในการลงมือน้อยลง แต่ "การมอง" นั้น จะต้องประกอบไปด้วย ความชัดเจนในการมองด้วย จึงจะทำให้คุณสมบัติในการป้องกันสมบูรณ์ ดังนั้นลักษณะสภาพแวดล้อมกายภาพต่าง ๆ บนถนน จึงต้องเอื้ออำนวยต่อความชัดเจนในการมอง รวมทั้งองค์ประกอบกายภาพบางอย่างต้องสร้างข้อขัดแย้งกับความสะดวกในการรुकล้ำ และความสะดวกในการหนีของคนร้ายด้วย พอจะสรุปลักษณะองค์ประกอบกายภาพที่สร้างความปลอดภัยบนถนนภายในชุมชน ซึ่งนักวางผังชุมชนควรพึงพิจารณา ได้ดังนี้

1. จำนวนรถ - คนสัญจร

- บนถนนสายประธาน - รองประธาน ควรจะมีรถ คนสัญจรสม่ำเสมอ เป็นกิจกรรม (Activity) ประการหนึ่งที่จะทำให้เกิด "ดวงตา" บนถนน นอกจากนั้นบนถนนประธานและรองประธาน อาจกำหนดกิจกรรมอื่น ๆ ขึ้นได้อีกที่จะเพิ่มปริมาณ "ดวงตา" บนถนน อาทิเช่น ร้านค้า ที่พักรถประจำทาง ส่วนสาธารณะ ป้อมยาม ฯลฯ เพราะกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ จะทำให้ถนนปลอดภัยขึ้น ตำแหน่งที่ตั้งควรอยู่ใกล้กับจุดตัด - ทางแยก เพราะเป็นจุดอันตราย
- ถนนซอยตัน - ซอยทะลุ ไม่ควรมีการสัญจรที่มากเกินไป เพราะความชัดเจนและความเป็นกลุ่มจะหายไป ทำให้ความรู้สึกหวงแหนพื้นที่ค่อยลดลง คุณสมบัติการป้องกันก็จะลดลง

2. ไฟถนน

เป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งในการมองเห็น โดยเฉพาะเวลา กลางคืน ซึ่งเป็นช่วงเวลาซึ่งคนร้ายลงมือกระทำโจรกรรม เป็นส่วนใหญ่ แม้ว่าในการศึกษาจะพบว่า ถนนซึ่งมีไฟฟ้าน และไม่มีไฟถนน จะมีสถิติใกล้เคียงกันก็ตาม ก็พอจะพิจารณา ได้จากช่วงเวลาที่เกิด เพราะในตอนกลางคืนนั้น ถึงแม้จะมี แสงสว่างจากไฟถนน แต่ปราศจาก "ดวงตา" เพราะคน จะพักผ่อนหลับนอนเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น ช่วงกลางคืนจึงต้อง อาศัยยาม หรือการป้องกันตัวบ้าน เช่น การเลี้ยงสุนัข การ ติดเหล็กดัด มาช่วยในการป้องกัน โดยเฉพาะกลุ่มถนนซอย ซึ่งไม่ค่อยมีคนผ่านเข้าออกมากนัก

3. ความกว้างถนน

ทั้งถนนประธาน - รองประธาน และถนนซอยชั้น ซอยทะลุ ไม่ควรกว้างจนกระทั่งขาดความชัดเจนในการมองเห็น เพราะ มนุษย์นั้นจะมีขอบเขตอยู่ระยะหนึ่ง ซึ่งจะทำให้เกิดความตื่นตัว และระมัดระวัง หากมีคนแปลกหน้าเข้ามาอยู่ในระยะนี้ จาก การศึกษาปรากฏว่า กลุ่มถนนที่มีความกว้างประมาณ ๓.๖๐ - ๗.๕๐ ม. มีสถิติโจรกรรมน้อยกว่าถนนซึ่งกว้างกว่านี้ แต่ สำหรับถนนประธาน และ รองประธานนั้น บางครั้งก็มีขนาด แคบนักไม่ได้ เพราะมีเหตุผลอื่นสำคัญกว่า การป้องกันก็อาจ ต้องอาศัยกิจกรรมอื่น ๆ มาช่วยบาง

4. ความยาวถนน

ถนนประธาน - รองประธานนั้น ความยาวของถนนมีอิทธิพล น้อย ขึ้นกับลักษณะที่เลือกอำนวยความสะดวกของคนร้ายมากกว่า เช่น มีทางแยกมาก ๆ หรือนำออกไปนอกหมู่บ้านได้รวดเร็ว ส่วนในถนนซอยชั้น - ซอยทะลุนั้น ซอยตันที่ปลอดภัยไม่ควรจะ ยาวมาก แต่ควรพิจารณาลักษณะอื่นประกอบด้วย เช่น ปลายของซอยตันนั้นไปชิดกับที่กินायนอกหรือไม่ เป็นต้น เพราะมีโอกาสเกิดมากขึ้น หรือ ต้นซอยตันนั้นเชื่อมกับถนน

ประธานหรือรองประธานที่ปลอดภัยหรือไม่ ถ้าไปเชื่อมกับถนน
ภายนอกที่ไม่ปลอดภัย โอกาสเกิดโจรกรรมก็มากขึ้น เป็นต้น
ความยาวของซอยตันควรพิจารณาควบคู่ไปกับจำนวนบ้านในกลุ่ม
เพราะมีผลต่อระดับการจกจำกันได้ภายในกลุ่ม หากมีค้คนมาก
เกินไป การจกจำกันได้หรือลักษณะความชัดเจนของกลุ่มจะลด
ลง ทำให้ความรู้สึกเป็นเจ้าของลดลง ความระมัดระวังตัวก็
จะลดลงไปด้วย ส่วนซอยทะลุนั้น ควรจะมีลักษณะที่ยาวพอสมควร
ที่จะทำให้การเห็นของคนร้ายไปยังจุดเชื่อมต่อกับถนนภายนอกกลุ่ม
เป็นไปอย่างไม่วกเร็วนัก ซึ่งการกำหนดความยาวถนนควร
พิจารณาจากระยะเวลาที่ใช้ในการหนีจากช่วงกลางซอยไปยัง
ทางแยก ซึ่งคุณสมบัติดังกล่าวสร้างข้อขัดแย้งแกพฤติกรรมขโมย
โอกาสเกิดโจรกรรมก็น้อยลง ยกเว้นบริเวณข้างซอยและท้าย
ซอย ซึ่งสามารถเห็นได้รวดเร็ว อาจจะต้องมีการแสดงก้าน
ป้ายอื่น ๆ เช่น ยาม ฯลฯ เป็นต้น

5. จำนวนบ้านในกลุ่ม

สำหรับถนนประธาน - รองประธานไม่ค่อยมีปัญหาอะไรนัก แต่
สำหรับถนนซอยตัน - ซอยทะลุนั้น ควรจะพิจารณาควบคู่ไปกับ
ความยาวซอย เช่น ความยาวซอยเท่ากัน แต่ซอยหนึ่งมีจำนวน
บ้านน้อย แต่อีกซอยหนึ่งมีจำนวนบ้านมาก เช่น ลักษณะบ้านแฝด
หรือบ้านแถว กรณีที่มีจำนวนมากและระยะห่างระหว่างหลังไม่
มากนัก ความถี่ของ "ดวงตา" บนถนนจะมีมาก ถนนที่มี
จำนวนบ้านมากและอยู่ต่อ ๆ กันจึงมักมีโอกาสเกิดโจรกรรมน้อย
จากการวิเคราะห์ปรากฏว่า กลุ่มบ้านที่มีจำนวนประมาณ 4 -
12 หลัง เกิดโจรกรรมน้อยที่สุด

6. ทางเท้าริมถนน

ในกรณีถนนประชาชน - รองประชาชน ถ้าสามารถสร้างกิจกรรม บางประการให้เกิดขึ้นบนทางเท้าริมถนนได้ ก็จะเป็นประโยชน์ ต่อการป้องกันกิจกรรมทั้งในตัวบ้านและป้องกันอาชญากรรมอื่น ๆ บนถนนอีกด้วย ส่วนซอยตัน - ซอยทะลุ นั้น น่าสังเกตถึง พฤติกรรมบางประการว่า นอกจากจะใช้สัญจรของคนในกลุ่มแล้ว ยังใช้เป็นพื้นที่ของเด็ก ๆ ในกลุ่มบ้านเหล่านั้นมาใช้ เพราะมี รถมานน้อย และอยู่ไกลบ้าน ทางเท้าจึงไม่ค่อยจำเป็นนักสำหรับ ถนนซอย

7. ลักษณะรั้วบ้าน

ไม่ควรจะเป็นอุปสรรคต่อการมองเห็น เพราะ "การมองเห็น" เป็นคุณสมบัติสำคัญในการชักชวนพฤติกรรมกิจกรรม ไม่ว่า การมองเห็นจะถูกกระตุ้นด้วยกิจกรรม (Activities) หรือ ความรู้สึกเป็นเจ้าของพื้นที่ (territoriality) ก็ตาม นอกจากนั้น ความยากง่ายในการรุกกล้าก็เป็นพฤติกรรมสำคัญอีก ประการหนึ่งของซีโมย รั้วจึงควรเป็นข้อขัดแย้งพฤติกรรมดังกล่าวอีกด้วยประการหนึ่ง คือ ควรมึลักษณะที่ป็นได้ยาก และมองเห็นถนนนอกบ้านได้ชัดเจนควบคู่กันไป ปัญหาที่คือ มนุษย์ มีความต้องการความเป็นส่วนตัว (Privacy) อยู่ ซึ่งขัดแย้งกับลักษณะรั้วดังกล่าว จึงต้องพิจารณาวา ปัญหาความต้องการความปลอดภัย กับความเป็นส่วนตัว อันไหนสำคัญกว่ากัน

ปรากฏการณ์อื่น ๆ ที่น่าสนใจของสภาพแวดล้อมกายภาพที่ไม่ได้ศึกษาโดยตรง

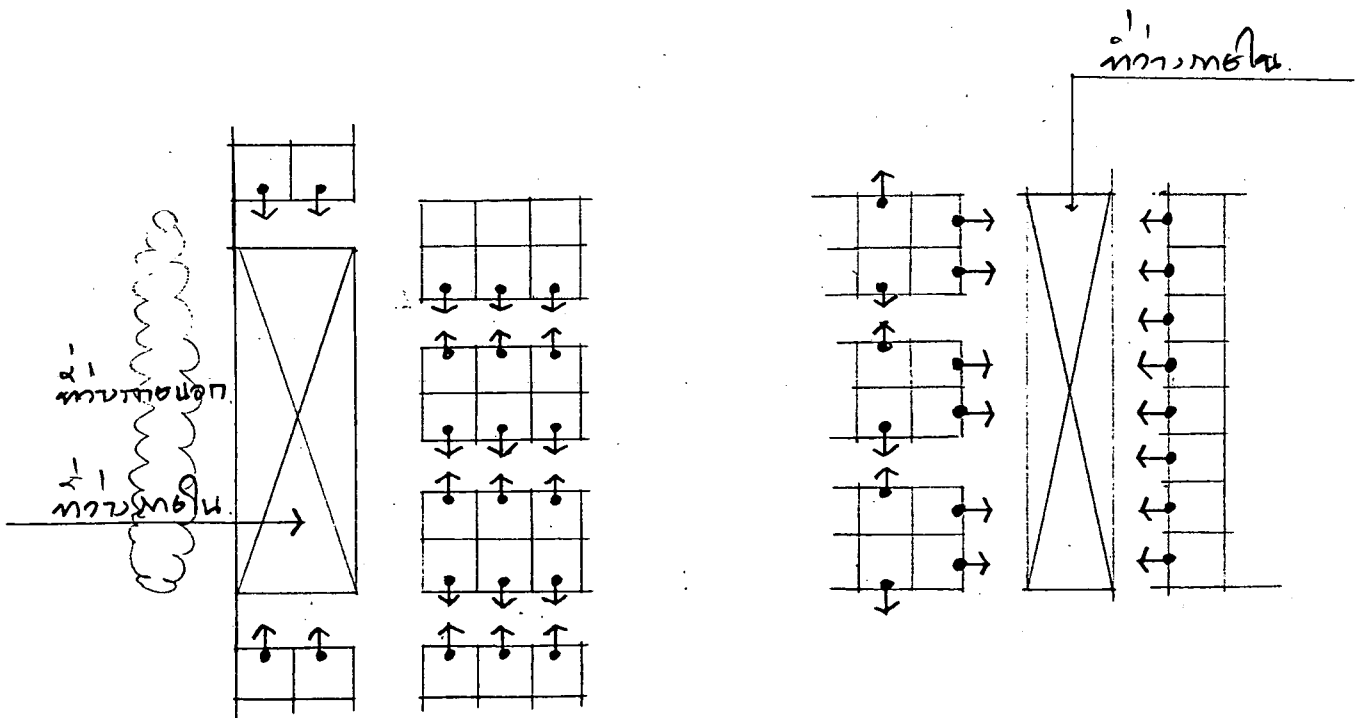
1. ลักษณะการวางทิศทางของอาคาร ๒ ชั้นถนน

ส่วนใหญ่บ้านริมถนนประชาชน - รองประชาชน มักหันหน้าเข้าหาถนน และบ้านในถนนซอย ก็หันหน้าเข้าหาถนนซอย จุดที่ควรระวังก็คือ บ้านข้างซอยและท้ายซอยที่ติดต่อกับถนนประชาชน - รองประชาชน มักจะหันด้านข้างออกถนนประชาชน ซึ่งทำให้ถนนประชาชน - รองประชาชนมีจุดบอดเกิดขึ้น (ดูรูปประกอบที่ 59 หน้า 134) และถ้าหากถนนประชาชน - รองประชาชน มีคุณสมบัติด้านการป้องกัน

ที่ค่อยลงไป ผลก็คือ บ้านที่อยู่ติดถนนประธาน - รองประธาน ก็จะมีโอกาสเกิดโจรกรรมมากขึ้น
ดังนั้น จึงควรวางให้มีจุดอับสายตาบนถนนประธาน - รองประธาน รวมทั้งถนนซอยให้น้อยที่สุด หากมี
จุดอับสายตาเกิดขึ้น ก็คงพยายามใช้ปัจจัยอื่นมาช่วยแก้ไข เป็นต้นว่า ทำรั้วบ้านคานติดถนนประธาน
รองประธาน ให้มีลักษณะโปร่ง มองเห็นได้ชัด หรือมีป้อมยามทุกช่วงระยะที่สามารถควบคุมได้

2. ที่ว่างภายในชุมชน

ลักษณะที่ว่างหรือบ้านที่แทรกอยู่ในชุมชน เป็นจุดอันตรายจุดหนึ่งที่คนร้ายจะซุกซ่อนตัว
ได้ ดังนั้น หากมีการดำเนินโครงการ ไม่ควรจะมีที่ว่างวางปดอบังไว้ ควรสร้างให้เต็มโครงการ
โดยแบ่งโครงการเป็นส่วน ๆ แต่ละส่วนให้เสร็จสมบูรณ์ หากจะมีที่ว่างที่เว้นไว้เพื่อเป็นส่วนสาธารณะ
 ฯลฯ ก็ควรจะมีมีลักษณะโปร่งโล่ง เห็นได้ชัด ตรวจสอบได้ง่าย และไม่ควรรออยู่ติดกับภายนอก
ชุมชน ซึ่งสามารถจะเข้าถึงจุดที่เราเว้นเป็นที่ว่างในชุมชนได้สะดวก

• ลักษณะที่ว่างภายในที่ซ่อนหาย

• ลักษณะที่ว่างภายในที่ปลอดภัย

3. ตำแหน่งป้อมยาม - จุดตรวจ

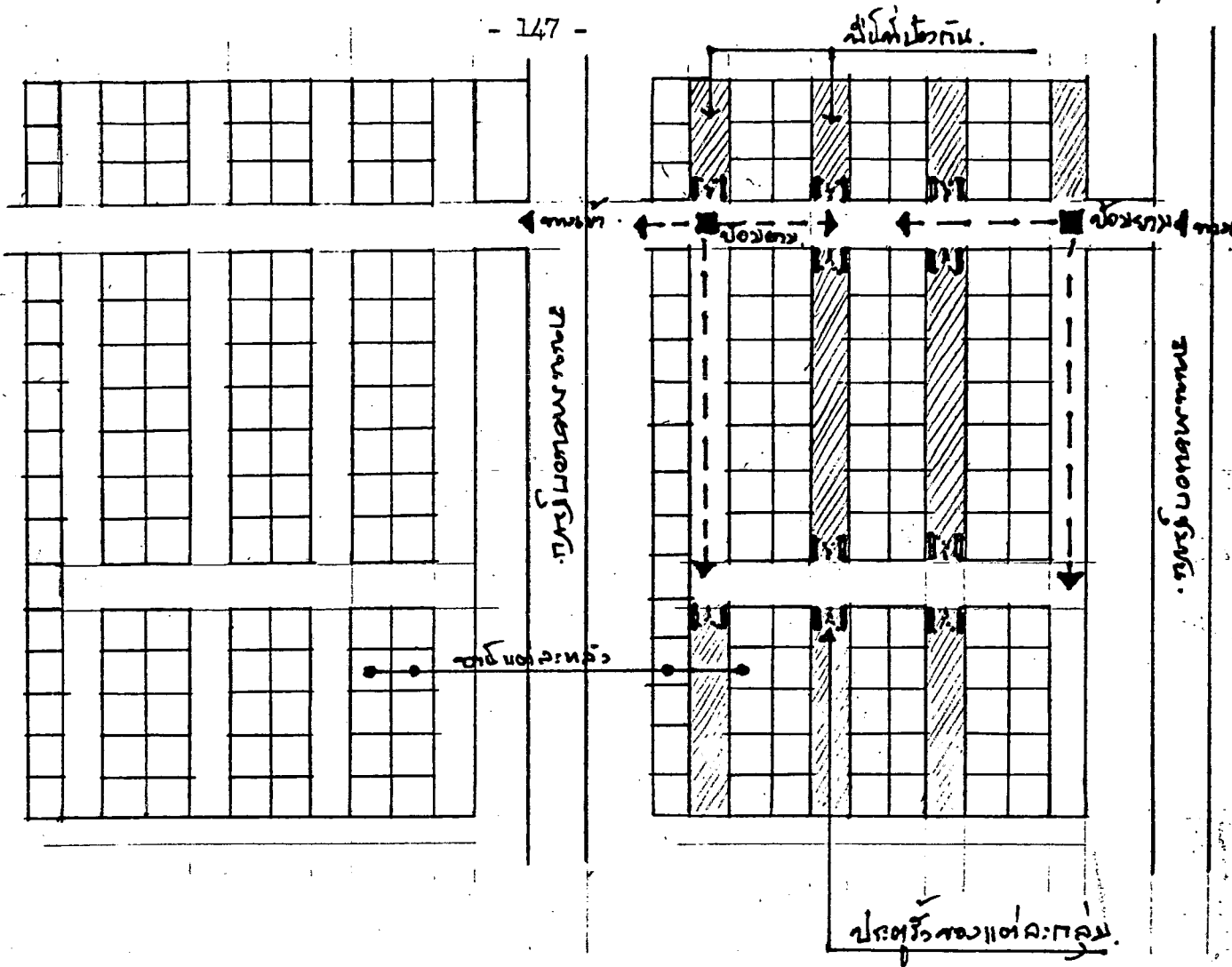
ควรที่จะวางตำแหน่งจุดตรวจไว้ ณ บริเวณที่จะเข้าออกจากภายในชุมชนไปภายนอก ทั้งที่เป็นถนนภายในเชื่อมกับภายนอก หรือจุดอื่น ๆ ที่อาจจะใช้การเดินเข้ามาจากภายนอกก็ได้ ควรวางในตำแหน่งที่จะมองจุดต่าง ๆ ได้มากจุดที่สุด โดยยึดถือทางหนีและทางที่จะเข้าของคนร้าย เป็นหลัก

วิธีการแก้ไขสภาพกายภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของหมู่บ้านจัดสรรให้ปลอดภัยขึ้น

นอกเหนือไปจากลักษณะองค์ประกอบทางกายภาพต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาแล้ว เพื่อเป็นข้อพิจารณาสำหรับการออกแบบวางผังชุมชนต่อไปแล้ว ก็ยังมีวิธีการที่จะใช้แก้ไขสภาพกายภาพของหมู่บ้านที่ได้สร้างไปแล้ว โดยยึดหลักเกณฑ์จากทฤษฎีที่ได้อธิบายมาและผลจากการศึกษามาประกอบกัน คือ

1. สร้างลักษณะขอบเขตที่ชัดเจนของกลุ่มให้เด่นชัดขึ้นจากเดิม
2. สร้างอุปสรรคในการรุกสำของคนร้าย รวมทั้งอุปสรรคในการหลบหนีอีกด้วย
3. ลดจุดตัด - ทางแยก เพื่อที่จะทำให้การควบคุมเวลากลางคืนได้ผลเต็มที่

วิธีการก็คือ ในแต่ละกลุ่มขอยทั่วไปเชื่อมกับถนนประธาน - รองประธานนั้น บริเวณจุดที่เชื่อมต่อ คือ ปากซอย ควรจะมีประตูของกลุ่มเพิ่มขึ้น อาจปิดกุญแจในเวลากลางคืน ซึ่งแต่ละบ้านให้ถือกุญแจประตูนี้ไว้ ทำให้ความเป็นกลุ่มชัดเจนขึ้น กรณีเป็นซอยทะเลลึกทำ ด่าน หรืออาจเปิดใช้ด่านเดียวในเวลากลางคืนก็ได้ เป็นต้น หากเป็นซอยทะเลยาวมาก บริเวณกลางซอยอาจจัดเป็นที่นั่งเล่น ซึ่งจากข้อมูลปรากฏว่า เด็ก ๆ ในซอยไปใช้ถนนหน้าบ้านเป็นที่เล่นรวมกันมาก ซึ่งส่งเสริมความสังคมนอกกลุ่มในเวลากลางคืน คล้าย ๆ กับซอยต้นมะขามนั้น กลางคืนก็ปิดปลายถนนทั้งสองด้านประตูของกลุ่ม ซึ่งการจัดทำประตูของแต่ละกลุ่มขอยนี้ นอกจากเป็นการแสดงขอบเขตกลุ่มที่ชัดเจนขึ้น จนสามารถกระตุกความรู้สึกเป็นเจ้าของพื้นที่ (Territoriality) ของคนใหม่มากขึ้นแล้ว ยังเป็นอุปสรรคต่อการรุกสำ หรือ เป็นอุปสรรคในการหนีของคนร้ายอีกด้วย เพราะทำให้ใช้เวลาในการหนีมากขึ้น ตลอดจน ลักษณะประตูรั้วของกลุ่ม ทำให้เป็นยาก และมีการควบคุมอย่างดี ตลอดจนเพิ่มความสว่าง บริเวณจุดนี้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ก็ยังทำให้คนร้ายมีโอกาสน้อยลง นอกจากนั้น หากมีการปิดประตูขอยทุกขอยได้ในเวลากลางคืน จุดตัดบนถนนจะลดลง การควบคุมโดยยามรักษาการณ์ หรือตำรวจ ก็จะง่ายขึ้น เพราะควบคุมเพียงถนนประธาน - รองประธาน บริเวณตัวถนน - ปลายถนน เท่านั้น โอกาสที่คนร้ายจะมีทางหนีที่ไล่ได้หลายทางก็หมดไป และวิธีการนี้ค่อนข้างจะประหยัดมากกว่าวิธีอื่น (ดูรูปประกอบ)

• มีถนนเดิม.

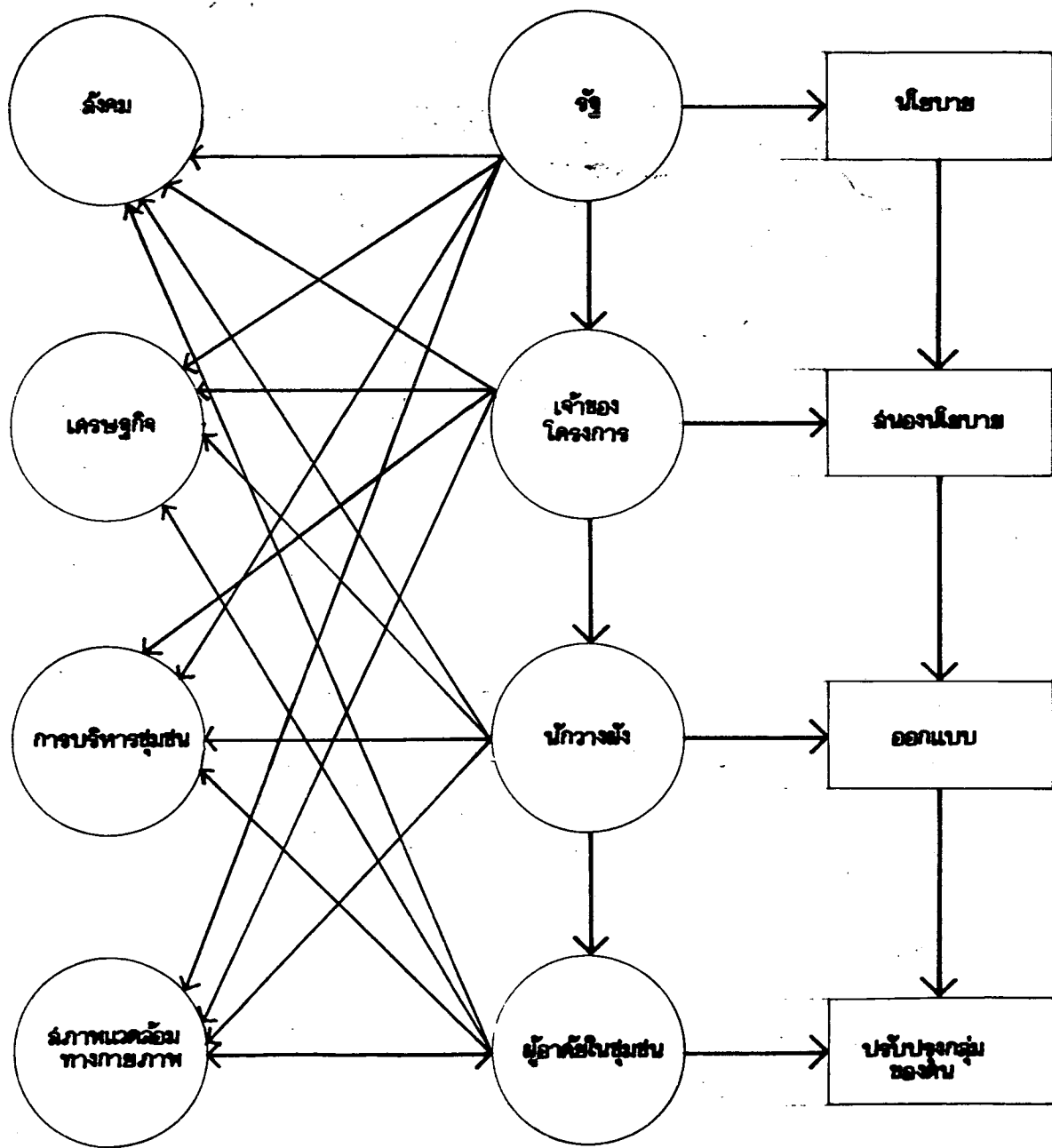
• ถนนที่ปรับปรุงแล้ว.

ผล

- ขอบเขตกลุ่มไม่ชัดเจนเท่าที่ควร
- คนร้ายมีทางหนีได้หลายทาง
เนื่องจากจุดตัดมาก
- คนร้ายรุกล้ำเข้าไปในแต่ละกลุ่ม
ได้ง่าย

ผล

- แสดงขอบเขตของกลุ่มชัดเจนขึ้น
- คนร้ายเข้าได้ยากขึ้น หนีก็จะ
ช้าลง
- ลดจุดตัด ทำให้ทางหนีมีน้อยลง
- ความคุมได้ง่ายขึ้น

ตารางที่ 18
 ขอบเขตและปัจจัยในการแก้ปัญหาโครงการในชุมชน ของผู้เกี่ยวข้องในระดับต่างๆ

เนื่องจากสาเหตุของการโจรกรรมในชุมชนนั้น มีที่มาจากตัวชุมชนเองเท่านั้น หากแต่ยังมาจากปัจจัยภายนอกอีกหลายประการ ดังนั้น การแก้ไขจึงต้องร่วมมือกันทุกด้าน และทุกระดับ ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม จากระดับรัฐ จนกระทั่งตัวเจ้าของอาคาร

การแก้ไขในภาครัฐ

ทางสังคม

รัฐจะต้องส่งเสริมความร่วมมือสามัคคีกันของคนในชุมชน โดยประสานร่วมกับเจ้าของโครงการ ทั้งทางตรง และ ทางอ้อม ทางตรงก็คือ อาจจะต้องจัดนักสังคมเข้าไปให้คำแนะนำการร่วมมือกันในสังคม ส่วนทางอ้อมก็คือ อาจจะต้องออกกฎหมายให้ผู้จัดการโครงการจะต้องมีบุคลากรทางบ้านพัฒนาสังคม ให้เป็นไปตามเป้าหมายของรัฐที่ได้ทำได้ รวมทั้งลดปัญหาสังคมบ้านอื่น ๆ เช่น แหล่งอบายมุขต่าง ๆ เป็นต้น

เศรษฐกิจ

รัฐจะต้องพยายามส่งเสริมเศรษฐกิจบ้านต่าง ๆ เพื่อให้คนในประเทศมีงานทำมีรายได้ดี สามารถดำเนินชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข ตามอัธยาศัย เมื่อประชาชนมีการอยู่ดีกินดี โอกาสที่จะกระทำผิดก็ลดลง สำหรับในแง่ชุมชน รัฐควรพิจารณาวางนโยบายควบคุมปัญหาของชุมชนในแง่ของ คุณค่าทางสังคม (Social Cost) ด้วย มีใช้ควบคุมราคากันภายในภาพอย่างเคียว

การบริหาร - ปกครอง

รัฐจะต้องส่งเสริมให้มีการบริหารชุมชนให้เป็นระเบียบ ระบบ อาจจะมีตัวแทนของกลุ่มแต่ละกลุ่ม และมีตัวแทนชุมชน ซึ่งเป็นการพัฒนาระบบประชาธิปไตยด้วย เพื่อที่จะแสดงข้อคิดเห็น หรือข้อเรียกร้องแก่เจ้าหน้าที่รัฐ ทำให้การแก้ปัญหาเป็นไปได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว นอกจากนั้น ก็จะเป็นข้อมูลให้แก่รัฐในการออกระเบียบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่จะให้เจ้าของโครงการ ดำเนินการดูแล บริหารชุมชน ตลอดจน การบริการชุมชน ด้านความปลอดภัยให้แน่ชัด อันจะเป็นประโยชน์แก่ผู้อยู่อาศัยในชุมชนต่อไป

นอกจากนั้น ก็ควรวางนโยบายให้เจ้าหน้าที่ระดับท้องถิ่นของรัฐบาล เข้าดูแลโครงการให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์ข้อบังคับที่รัฐได้กำหนดขึ้น เป็นการควบคุมชุมชนให้ได้มาตรฐานที่ดีและสมบูรณ์ทุกชุมชน เจ้าหน้าที่ตำรวจก็ต้อง เข้าดูแลควบคุมด้านความปลอดภัยในชุมชนด้วย

กายภาพ

การแก้ปัญหาทางด้านกายภาพของรัฐนั้น ควรเริ่มตั้งแต่การผังเมือง ซึ่งกำหนดย่านต่าง ๆ ให้เป็นไปอย่างเหมาะสมและเป็นระบบ ทำให้ความเจริญทุกย่านดำเนินควบคู่กันไปอย่างมีแบบแผน การควบคุมปัญหาต่าง ๆ ก็จะทำได้ง่าย และได้ผลดีขึ้น อาทิเช่น การควบคุมการจัดตั้งชุมชนจะต้องถูกกำหนดให้ถูกต้องตามย่าน ซึ่งได้ศึกษาถึงสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เหมาะสมในการจัดตั้งชุมชน ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม การบริหาร นอกจากนี้ ข้อกำหนดอื่น ๆ ในการกำหนดมาตรฐานต่าง ๆ ทางกายภาพของชุมชน ก็ต้องกำหนดลงไปให้ชัดเจน โดยคำนึงถึงผลกระทบทางด้านอื่น ๆ นอกเหนือไปจากประโยชน์ใช้สอยของตัวบ้าน เช่น ขนาดของชุมชน ขนาดที่ดิน ชนิด ระบบถนน สาธารณูปโภคอื่น ๆ ฯลฯ เป็นต้น

การแก้ปัญหาในระดับเจ้าของโครงการ

ด้านสังคม

เจ้าของโครงการควรจัดการส่งเสริมความร่วมมือ และความสัมพันธ์ทางสังคม จัดทำเนติกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะให้คนในชุมชนร่วมมือกัน เช่น เตรียมสถานที่เพื่อพบปะสังสรรค์ เช่น สโมสร สนามเด็กเล่น มีข่าวสารระหว่างกลุ่ม จัดกิจกรรมบางอย่าง ทั้งระดับกลุ่ม และ ระดับชุมชน ทำให้เกิดบรรยากาศชุมชน (Neighborhood Spirit) ขึ้น โดยประสานงานกับเจ้าหน้าที่รัฐ หรือกฎเกณฑ์ที่รัฐกำหนด เพื่อประโยชน์แก่ผู้อยู่อาศัยในชุมชน เมื่อจัดทำเนติการพัฒนาสังคมในชุมชนได้ผลดี ก็จะทำให้เกิดความเชื่อถือในการจัดการชุมชน ทำให้ประสบผลสำเร็จในการดำเนินโครงการ

ด้านเศรษฐกิจ

การดำเนินโครงการนั้น ต้องอาศัยเหตุผลทางการเงินมาเป็นหลักอยู่เสมอ ซึ่งเป็นปัจจัยหลักในด้านการออกแบบด้วย เพราะต้องพยายามตัดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ออก ซึ่งการประหยัดบางอย่างอาจก่อให้เกิดผลร้ายต่อผู้อยู่อาศัยในชุมชนได้ อาทิเช่น การประหยัดไฟถนนตามถนนซอย ให้มีเฉพาะถนนประธาน ทำให้บ้านในถนนซอยไม่ปลอดภัย เป็นต้น ซึ่งประหยัดได้ในด้านเจ้าของโครงการ แต่สร้างปัญหาให้กับผู้อยู่อาศัย โดยเฉพาะปัญหาความปลอดภัยอันเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ ดังนั้น การประหยัดค่าใช้จ่ายโครงการจึงควรเลือกประหยัดให้ถูกจุด เช่น ถนนซอยอาจจะไม่ต้องกว้างมากจนเกินไป เพราะคนผ่านไปมาไม่มากนัก นอกจากประหยัดแล้ว ยังทำให้เกิดความปลอดภัยขึ้นด้วย เช่นนี้เป็นต้น

ด้านการบริหาร

เจ้าของโครงการควรวางนโยบายด้านการรักษาความปลอดภัย และการดูแลชุมชนอื่น ๆ ให้แน่ชัด ทั้งในระหว่างที่ดำเนินโครงการ และหลังจากเสร็จสิ้นโครงการแล้ว เช่น เรื่องระบบยามรักษาการในหมู่บ้านหลังจากเสร็จโครงการแล้ว จะดำเนินการให้คณะกรรมการหมู่บ้าน ซึ่งจะจัดตั้งขึ้นมาโดยคนในชุมชนเองเป็นผู้จ้าง หรือจะใช้วิธีอื่นใด นอกจากนี้ก็ควรจะมีมือประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่ในการวางมาตรการต่าง ๆ

โดยขอความร่วมมือไปยัง กองบัญชาการตำรวจนครบาล เพื่อให้การจักระบบปฏิบัติหน้าที่ของยามรักษาหมู่บ้านเป็นไปอย่างถูกต้องและไ้ผล รวมทั้งอยู่ในขอบเขตของกฎหมายอีกด้วย โดยให้ร่วมปฏิบัติงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างใกล้ชิด

ด้านกายภาพ

สำหรับผู้ดำเนินโครงการนั้น การจัดตั้งชุมชนควรพิจารณาปัจจัยทางกายภาพในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะย่านที่จะจัดตั้งชุมชนขึ้น ควรพิจารณาสภาพแวดล้อมชุมชนท้องถิ่นว่าจะเกิดปัญหาหรือไม่ หากชุมชนท้องถิ่นมีอิทธิพลสูงอาจจะทำให้ผู้อาศัยในชุมชนใหม่นี้เดือดร้อนจากปัญหาขัดแย้งกับชุมชนท้องถิ่นได้ นอกจากนั้น ขนาดของชุมชนก็ควรพิจารณา หากชุมชนเล็ก ก็จะมีขาดสาธารณูปโภคบางประการ ทำให้ชุมชนขาดความสมบูรณ์ เพราะไม่คุ้มค่าที่ลงทุน ดังนั้น จึงต้องพิจารณาค่าชุมชนให้มีความสมบูรณ์ในตัวเองพอสมควร การเลือกลักษณะรูปร่างที่ดินไม่ควรจะเป็นที่ดินซึ่งมีลักษณะเว้าแหว่งหรือมีแหล่งเสื่อมโทรมแทรกอยู่กลางชุมชนของเรา นอกจากนั้น การเข้าถึงจากบริเวณรอบ ๆ ชุมชนของเรา ก็จะต้องมีการป้องกันให้มั่นคง มีให้ล้างลำเข้ามาในชุมชนของเราได้สะดวก อาทิเช่น บริเวณคอสะพานของคลองที่ผ่านเข้ามาในหมู่บ้าน ซึ่งควบคุมค่านายหน้าได้ยาก จะต้องระมัดระวังไม่ให้มีท่าเลอันตรายเกิดขึ้นในชุมชน ควรให้ข้อคิดเห็นค่านายหน้าออกแบบผังบริเวณของชุมชนให้พึงระมัดระวังปัญหาค่านายหน้าด้วย ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยแก่ผู้อาศัย และชื่อเสียงของเจ้าของโครงการด้วย

การแก้ปัญหาในแง่ของนักออกแบบ

เมื่อได้กล่าวมาถึงข้อสรุปนี้ ก็ย่อมเห็นได้ชัดแล้วถึงผลกระทบของลักษณะทางกายภาพต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้สร้างขึ้นมาว่า มีผลกระทบต่อพฤติกรรมมนุษย์ในค่านอื่น ๆ นอกเหนือไปจากการใช้สอยที่นักออกแบบกำหนด และอาจมีผลกระทบหลาย ๆ ด้านพร้อม ๆ กันก็ได้ ดังนั้น ในการแก้ปัญหาค่านกิจกรรมในชุมชน นักออกแบบจะต้องพิจารณาผลต่าง ๆ ที่นักออกแบบได้ทำการออกแบบขึ้นทุก ๆ ด้านเช่น

ค่านสังคม

ลักษณะกายภาพบางประการอาจส่งเสริมให้คนมีโอกาสนี้จะพบปะพูดคุยกันบ่อยครั้ง จนกระทั่งอาจเปลี่ยนหรือปรับระดับความสัมพันธ์ให้ใกล้ชิดกันยิ่งขึ้น เช่น ลักษณะของซอยตัน ซึ่งต้องใช้ทางเท้าร่วมกัน หรือกลุ่มบ้านที่มีสนามที่ให้เด็กมาวิ่งเล่นร่วมกัน เป็นต้น ซึ่งหากระดับความสัมพันธ์ในกลุ่มมีมากแล้ว ก็อาจจะทำให้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน คนร้ายก็หมดโอกาสที่จะทำการโจรกรรม

ค่านเศรษฐกิจ

การออกแบบโดยคำนึงถึงปัจจัยด้านการเงินมาก อาจทำให้เกิดผลร้ายต่อคนที่อาศัยในชุมชนได้ เช่น รั้วบ้านเตี้ย ทำให้ขโมยเข้าได้สะดวก หรือการจัดตำแหน่งไฟถนนน้อยเกินไป จนไม่มีความชัดเจนในการมองเห็น จนทำให้ความปลอดภัยบนถนนหมดไป เป็นต้น ซึ่งคุณค่าความปลอดภัยของคนในชุมชนนั้น ก็ดีเป็นราคาได้เหมือนกัน ซึ่งควรจะชี้แจงให้เจ้าของโครงการเข้าใจ เพราะหากจัดการแก้ปัญหาค่านความปลอดภัยได้แล้ว ก็เป็นการโฆษณา และสร้างความเชื่อถือให้แก่ลูกค้า ทำให้โครงการได้รับผลสำเร็จ

ค่านการบริหาร

นักออกแบบควรพิจารณาในการแบ่งกลุ่มอาคารออกไปด้วยว่า การจัดกลุ่มบ้านนั้นมีความชัดเจนของกลุ่มหรือไม่ เพื่อจะสอดคล้องคล่องกับการบริหาร เช่น การเลือกตัวแทนของกลุ่ม จะได้ทราบว่า คนอยู่ในกลุ่มไหน ทำให้การบริหาร การจัดการแก้ปัญหาในกลุ่มงานและชัดเจนขึ้น เพราะการบริหารที่ดี ทำให้มีการแบ่งแยกความรับผิดชอบในการแก้ปัญหา เช่น จัดแบ่งเวรยาม หน้าที่ค่านการดูแลความปลอดภัยค่านต่าง ๆ เป็นระบบขึ้น ทำให้การป้องกันกลุ่มของคนได้ผลขึ้น เป็นต้น

ด้านกายภาพ

การแก้ปัญหาด้านความปลอดภัยด้านกายภาพ ได้กล่าวมาแล้วเป็นส่วนใหญ่
ในข้างต้น จึงจะกล่าวโดยสรุปสั้น ๆ ไว้ว่า ไม่ว่าจะเป็นการออกแบบ
กายภาพของส่วนใดของชุมชน และทุก ๆ ระดับตั้งแต่ผังบริเวณ จนกระทั่ง
ถึงตัวบ้าน และจนถึง ประตู - หน้าต่างบ้าน ฯลฯ จะต้องคำนึง
ถึง การออกแบบที่สร้างข้อขัดแย้งกับพฤติกรรมของชโมย อันได้แก่

1. การรุกรุก้าได้ง่าย
2. การหนีไล่สะดวกและรวดเร็ว
3. ไม่มีคนเห็น

หากยึดหลักการดังกล่าวแล้ว โอกาสของคนร้ายที่จะลงมือโจรกรรมก็จะ
น้อยลง

การแก้ปัญหาในคานของผู้อาศัยในชุมชน

ในกรณีนี้หมายถึง เจ้าของบ้านในชุมชนต่าง ๆ ซึ่งจะต้องหาทางป้องกันตัวเองให้ปลอดภัยจากการโจรกรรม ซึ่งจะต้องร่วมมือกันในกลุ่มป้องกันบ้านของตนเอง และของเพื่อนบ้านด้วย จึงจะปลอดภัย การร่วมมือและป้องกันก็ต้องพิจารณาคานต่าง ๆ เช่นกันคือ

คานสังคม จะต้องมีการร่วมมือในกลุ่มบ้านที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน โดยอาจจะมีกิจกรรมบางอย่างร่วมกัน ทำให้ความสัมพันธ์กันในกลุ่มดีขึ้น เช่น ทำบุญประจำปีร่วมกัน ฯลฯ การร่วมมือกันแก้ปัญหาก็จะได้ผลขึ้น ช่วยกันดูแลบ้านของเพื่อนบ้าน หากมีคนแปลกหน้าเข้ามา也给คอยมองดู หรือไต่ถาม ทำให้คนร้ายไม่กล้าลงมือ ไม่ต้องรอให้เจ้าของโครงการเข้ามาจัดการ ควรเริ่มกันเอง เพราะร่วมมือกันทุก ๆ บ้าน ก็จะปลอดภัย หากไม่ร่วมมือกันก็จะกลายเป็นความโศกเศร้าท่ามกลางบ้านซึ่งใกล้ชิดกัน ต่างคนต่างอยู่ ไม่มีการช่วยเหลือดูแลกลุ่ม โอกาสที่จะเกิดเหตุร้ายของทุก ๆ คนในกลุ่มก็มีเท่า ๆ กัน

คานเศรษฐกิจ ไม่ควรแสดงสิ่งซึ่งบ่งบอกระดับฐานะทางเศรษฐกิจให้เห็นชัดเจนเกินไป เพราะจะเป็นการกระตุ้นให้คนร้ายเกิดความต้องการทรัพย์สินเหล่านั้น เนื่องจากคิดว่า คุ่มค่าในการที่จะเสี่ยงทำการโจรกรรม จึงควรระมัดระวังไว้บ้าง

คานการบริหาร ควรจะมีการจัดตั้งตัวแทนกลุ่มขึ้นมาในแต่ละกลุ่ม หากมีปัญหาเกิดขึ้น ควรร่วมมือกันประชุมวางแผนการแก้ปัญหา หรือเสนอปัญหาขึ้นมาต่อเจ้าของโครงการ หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ ควรร่วมเป็นกลุ่มอย่างมีระบบ จะทำให้การแก้ปัญหาเป็นไปอย่างได้ผล และมีอำนาจการต่อรองในการแก้ปัญหาลง ทั้งยังเป็นการสร้างพื้นฐานประชาธิปไตยเบื้องต้นอีกด้วย

กานกายภาพ

การป้องกันอันตรายจากการโจรกรรม โดยอาศัยลักษณะกายภาพนั้น จะต้องระมัดระวังตั้งแต่ตัวอาคารของถนน เรื่อยออกมาถึงรั้วบ้าน และถนนหน้าบ้าน ซึ่งจะต้องพยายามป้องกันให้ตัวอาคารแข็งแรง ตำแหน่งของบ้านที่ขโมยจะเข้าส่วนใหญ่ คือ ประตู หน้าต่าง ควรมีการป้องกันให้แข็งแรง บางบ้านอาจจะเลี้ยงสุนัขไว้ช่วย ทรัพย์สินที่อยู่นอกตัวบ้านควรเก็บให้เรียบร้อย บริเวณหน้าบ้านหรือสนามควรมีแสงสว่างในเวลากลางคืน หรือบริเวณหลังบ้านหากชดริมนอกที่คืน ก็ต้องมีการป้องกันรั้วบ้านให้เข้าได้ยากขึ้น ตลอดจนติดไฟฟ้าส่วนรั้วบ้าน ถ้าจะขบแต่งให้สวยงามก็ควรมีรั้วระวางอย่าให้เกิดการมองถนนหน้าบ้านไม่ชัดเจน เพราะถ้ารั้วริมถนนของบ้านทุกหลังทึบหมด คนร้ายก็จะสามารถเข้ามาบริเวณถนนหน้าบ้านโดยไม่มีใครมองเห็น ทำให้การป้องกันกลุ่มเสียไป แม้ว่าบ้านบางหลังทำรั้วทึบแล้วสร้างเครื่องกีดขวางให้เป็นยาก ทำให้โอกาสเกิดน้อยก็จริง แต่อาจสร้างปัญหาให้เพื่อนบ้าน และบริเวณถนนหน้าบ้าน ทำให้ไม่ปลอดภัยไปด้วย ลักษณะรั้วที่ดีควรจะโปร่งมองเห็นถนนหน้าบ้านได้ แต่ก็ควรจะเป็นรั้วโปร่งที่ปีนข้ามได้ยาก ซึ่งเป็นการสร้างข้อขัดแย้งแก่ขโมยเป็นอย่างมาก นอกจากแต่ละบ้านจะสร้างรั้วลักษณะนี้แล้ว อาจจะสร้างเครื่องกีดขวางเพิ่มขึ้นในตอนกลางคืน ซึ่งเป็นช่วงที่การโจรกรรมเกิดขึ้นสูง โดยทำเป็นประตูชอย เฉพาะปากชอยแต่ละชอย กลางคืนก็ปิด พร้อมกับติดไฟให้บริเวณนี้สว่างขึ้น ทำให้ลบลจุดมืดและทางหนีของคนร้ายลงไปได้มาก อีกทั้งยังสะดวกต่อการตรวจตราของยาม หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจอีกด้วย

ที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นข้อสรุป และ เสนอแนะ ซึ่งชี้ให้เห็นว่า การแก้ปัญหาโครงการในชุมชน ให้ได้ผลนั้น มิใช่จะแก้ไขได้จากปัจจัยด้านกายภาพของชุมชน ซึ่งเป็นหน้าที่ของนักวางแผน แต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น หากแต่ยังต้องแก้ไขในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับรัฐ ในแง่กฎหมาย นโยบาย และเจ้าหน้าที่ จนกระทั่ง เจ้าของโครงการ นักวางแผน สถาปนิกผู้ออกแบบอาคาร และตัวเจ้าของบ้านในชุมชนนั้น และในการแก้ไขทุกระดับ จะต้องคำนึงถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม การบริหาร การปกครอง ตลอดจนปัจจัยกายภาพ ทุกแง่ทุกมุม จึงจะสามารถแก้ไขปัญหาคงกล่าวให้ได้ผลเต็มที่ โดยยึดพื้นฐานการแก้ปัญหาที่สอดคล้อง และเหมาะสมกับลักษณะทางเศรษฐกิจ สังคม ของประเทศ ซึ่งกำลังพัฒนาอย่างประเทศเรา

ข้อบกพร่องในการวิจัย

1. การถามปัญหาในแบบสอบถามบางข้อไม่ชัดเจนเท่าที่ควร
2. การศึกษาแบบนี้ควรเป็นการศึกษาแบบต่อเนื่องระยะยาว เพราะสภาพแวดล้อมทุกด้านเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และยังมีปัจจัยหรือตัวแปรที่เราควบคุมไม่ได้ อีกหลายประการ เช่น สภาพสังคม หรือเศรษฐกิจ ตลอดจนจิตใจคน ซึ่งควบคุมได้ยาก
3. เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยส่วนตัว ทำให้การเก็บข้อมูลเป็นไปได้ยาก จึงควรคำนึงถึงวิธีการเก็บข้อมูลด้วย
4. ข้อมูลบางประการ เช่น ช่วงเวลาที่เกิดเหตุ วัน เดือน ปี ไม่ชัดเจนแน่นอน ถ้าเป็นเวลาที่เกิดมานานแล้ว เจ้าของบ้านจะจำไม่ค่อยได้
5. กลุ่มที่ไม่เกิดโจรกรรมเลยนั้น บางทีก็ไม่ใช่เพราะสภาพกายภาพมีคุณภาพดี หากแต่เพราะกลุ่มนั้นเป็นกลุ่มที่มีความสัมพันธ์กันเหนียวแน่น พึ่งพาอาศัยกันได้ มีการจัดระบบภายในกลุ่มดี ก็สามารถป้องกันได้ หรืออาจจะเป็นเพราะเป็นกลุ่มตำรวจ ทหาร เพราะปรากฏว่าเกิดโจรกรรมในกลุ่มอาชีพเหล่านั้นน้อยมาก จึงควรสังเกตปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ด้วย.